BAYAN YANI

95

OCAK 2020 / 01 - 9 TL

ALAYINA İSYAN ALAYINA LasTesis

TANZER ERCANPOLAT 1971 - ∞

Tanzer; ilk sayımızdan beri her sayfamızda, her çizgimizde, her satırımızda, fikrimizde, zikrimizde, dergiyle ilgili gelecek hayallerimizde sen vardın. Seni gördüğümüzde veya sesini duyduğumuzda bütün sıkıntılarımızı unutturan güleryüzün, güzel kalbin, eşşiz zerafetin vardı. Zamansız gidişinin boşluğu asla dolmayacak. Özlemin dinmeyecek.
(ailesine, arkadaşlarına ve öğrencilerine başsağlığı diliyoruz)

BAYAN YANİ

“Güvensizlik” hasta ediyor.

BAYAN YANI AKTÜEL

Hedef göstererek yaptıkları haberlerden sonra Ahmet Taner Kışlalı, Baro Başkanı Ali Günday, Danıştay Üyesi Mustafa Yücel Özbilgin’in öldürülmesinin ardından şimdi de Akit TV sunucusu Fatih Dağıstanlı, Cumhuriyet gazetesini hedef gösterdi.

Türkiye’nin 2019 ekolojik karnesi: Tahribat artarak devam etti.

Cinayet girişimine “indirim”in gerekçesi: Telefon görüşmeleri, aldatmayı düşündürecek yoğunlukta...

Aspie Güncesi 2...

MELTEM ARIKAN

Ben asperger olduğumu çok rahat kabul etmiştim, ancak çevreme bu durumu anlatmak hiç kolay olmadı. Türkiye'de yaşayanların asperger sendromuna bunca yabancı olduklarını ancak bana teşhis konduktan sonra öğrendim. Asperger teşhisini söylediğim herkes, 'o nedir' ya da 'Meltem yine tuhaf bir hastalık buldun' gibi tepkiler veriyordu. Ben de 'asperger sendromu aslında otizm spektrumunda' diye bir açıklama yapmaya çalıştığımda, durum daha da karmaşık hale geliyordu. 'Otizm!... Otizm?.. Otizm… Yok yanlışın var. Sen başka bir doktora daha gitsen. Sen de otistiksen... Yok artık, kesin yanlışın var…' Bu tepkiler nedeniyle ben iyice kilitlenip daha fazla açıklama yapmaya çalışıyordum, yani "yüksek fonksiyonlu otizm", yani ben içinde bulunduğum durumu çok iyi maskelemeyi küçük yaşta öğrendiğim için, ama aslında sosyal etkileşimlerde ne kadar sorunlu olduğumu biliyorsun ya, hani kalabalıklarda fenalaşmak, insanlardan uzak kalmak istemem, bazen durumları veya insanları anlayamamak, uykusuzluğum, alerjilerim, hastalıklar falan derken artık konuyu toparlayamaz oluyordum. Bugün bile hala durumu anlatmakta zorlanıyorum, çünkü hayatım boyunca içinde bulunduğum farklılığı yok saymaya çalışıp normal olmak için inanılmaz çaba harcamıştım.

Hep normal olmaya çalıştım, ama bir türlü başaramadım. Hep neden normal olmadığımı anlamaya çalıştım, bir türlü yanıt bulamadım. Bana kendimle ilgili bilgi verebileceğini düşündüğüm herkese inandım, o nedenle de çok yanlış anlaşıldım, kullanıldım, manipüle edildim… Ancak teşhis konduktan sonra nasıl manipüle edildiğimi görmeye ve o nedenle de artık herkesin her sözüne güvenmemeyi kendime öğretmeye başladım...

Asperger sendromu, 1944 yılında Doktor Hans Asperger tarafından tanımlanmış ve o zamanlar otizm dışında tutulmuş. Asperger sendromunda otizmden farklı olarak dil ve konuşma becerilerinde bir gelişim geriliği olmuyor, hatta kimi aspergerler okumaya erken yaşlarda kendi kendilerine öğreniyorlar… Ben de onlardan biriydim, okuma yazmayı kendi kendime beş yaşında öğrenmiştim. Asperger sendromu, otizmden farklı olarak genellikle çocukların sosyal hayata girmesiyle birlikte, uyumsuzluk ve sorunlarla kendini belli etmeye başlıyor.

Asperger sendromu 1944 yılında tanımlanmış olsa da, Hans Asperger'in çalışmaları çok uzun yıllar ingilizceye çevrilmediği için bu kavram ancak 1980'lerde duyulmaya başlanmış, standart bir teşhis halini alması 1990'lı yıllarda gerçekleşmiş, 2013 yılından itibaren ise otizm spektrumu altında sınıflandırılmaya başlamış.

Eskiden olsa bana sadece asperger sendromu tanısı koyarlarmış, ancak bu sebeplerden konulan tanı artık otizm oluyor. Bu yazıda tekrar altını çizmek isterim, ben otistik olduğumu söylemekten hiç çekinmiyorum. Tam tersi bunu yeri geldikçe sık sık söylüyorum. Sanırım herkes otizmi bir hastalık değil de, bir farklılık olarak görmeye başlayana kadar da bu konuda yazmaya ve konuşmaya devam edeceğim…

Bir de 'şimdi bu yaşta nereden çıktı bu otizm' diyenler için küçük bir açıklama... Aslında bir yerden çıkmadı, ne yazık ki o hep oradaydı, ama bu konudaki cehalet yüzünden hiçbir zaman orada olduğu anlaşılamadı. Ne kadar iyi maskelersek maskeleyelim, otizmden kaynaklanan

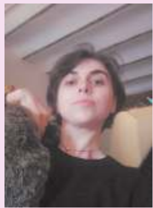

problemler yeni bir uyum gereksinimi ortaya çıktığında, hem artış gösteriyor hem de daha çok etkili olmaya başlıyor...

Son altı yıl içinde ülkeyi terk etmek zorunda kaldım, çok iyi konuşamadığım yeni bir dilde yaşamayı hatta eser üretmeyi öğrendim. Neredeyse yaşamıma sıfırdan başladım. Bu süreç içinde yaşadıklarım sebebiyle ise artık hiçbir maskeyi taşıyacak gücüm kalmadı. Yıllardır farkında bile olmadan öğrendiğim, edindiğim, edindirildiğim bütün maskeleme yöntemlerim isyan etti. Daha fazla 'her şeyle başa çıkan çok güçlü kadın' rolünü de taşıyamaz oldum. Ben maskesiz, uyumsuz, ama kendim olarak yaşamak istiyorum.

Bütün bunlarla yüzleşmek bana bambaşka yollar açıyor, o nedenle de bunları paylaşıyorum... Otizm teşhisi, bana kim olmam gerektiği ile kim olduğum gerçeği arasındaki uçurumu gösterdi.

Ayrıca bu uçurum kapandıkça, yaşamı bambaşka bir gözle görebilme özgürlüğünü verdi. O nedenle de geçmişimi didik didik etmekten, öküz altında buzağı aramaktan vazgeçtim, çünkü sorularımın yanıtları kendiliğinden tüm açıklığı ile bir bir su yüzüne çıkmaya başladı.

Gülsüm Güller

Bu yaşa geldim, bir insan gözlerini nasıl sızdırmaz bir bariyere dönüştürebilir sırrına vakıf olamadım. Sevgilim 'sen rahatsızsın' diyerek kendi yüksek rahatlığına mı vurgu yapıyor yoksa içinde patlayan rahatsızlığın dışarı taşmasını mı engelliyor, bilemiyordum. Yaşadığım anlar içinde bilip yakaladığım tek şey belliydi; o gecenin en görünür etkisi benim bedenim üzerinde olacaktı ve bundan 'aşırı' rahatsız olmak, sanıyorum en doğal hakkımdı. Bu benim maceram değildi biliyordum; bir macera ancak ve ancak kendi iradeni aşan durumlara - hevesle- göğüs gerdiğinde senin macerana dönüşür ve ne yazık ki göğüs gerdiğim bu acınası durum; ne heves duyduğum bir eylemdi ne de sonunda kıvanç duyacağım yahut eğleneceğim bir nitelik taşıyordu... Ben bir Roland Barthes değildim! Bedenim, arzusuna her yeni gün bir fantezi eklemeye çalışan inatçı bir çocuk değildi; ne dilim çok uygar ne de olgun bir kişiydim. Gidebileceğim son noktayı göstermek isteyen haylaz bir cesarete sahiptim yalnızca. Mantığımın gözlerine mil çeken bu güçle karşılaşınca kusardım, sonra geçer zannederdim ama bu kez geçmedi işte! Kursağıma takılan bir kılçık gibi, yutkundukça kendini her saniye hatırlatan o zehirli mide suyunu gırtlağımda hissediyordum.

Bu bir oyundu. Sergilediğim oyun bir gövde gösterisine evrildi ve nihayet ufalanıp acı içinde uçuşan kelebeklere dönüştüm.

BAYAN YANI

2020-01
Aylık yaygın süreli yerel yayındır
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Grafik Düzenleme
Cebrail Okcu
Müessese Müdürü
Ali Yavuz
Abonelik Aysun Öztürk
ADRES: Duatepe Sokak No: 16 Yeldeğirmeni / Kadıköy
TEL: (0212) 292 9450
FAX: (0212) 251 5754

BASKI: LeMan Ofset
(0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş
(0212) 249 91 13

Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu
Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
iletisim@hablemitoglu.net

Narsizm Toplumsal Cinsiyetle ilişkilidir.*

"Narsist kişinin gözünde eşi hiçbir zaman kendi hakları olan ya da kendi gerçekliği içinde var olan birisi değildir, yalnızca eşinin narsist bir biçimde yüceltilmiş benliğinin bir gölgesidir." Erich Fromm/Sevginin ve Şiddetin Kaynağı

Türkiye'de kadınlar her gün birer ikişer öldürülüyorlar. Nasıl oluyor da kadınlar erkekler tarafından bu sıklıkla, bu kadar çok sayıda öldürülüyorlar? Son 15 yıllık süreçte ölümcül şiddetin görünürlüğündeki artış, hem daha fazla konuşulmasına hem de tepkilerin ve tabii ki karşı tepkilerin de artışına yol açtı. Ayrıca şiddete dair toplumsal yaklaşımın, hukukun, siyasetin ve medyanın duruşunu da daha sık tartışır olduk. Geçtiğimiz günlerde kadına yönelik şiddeti bu denli konuşur, kadın cinayetlerinden bu denli şikayet ederken; kadına yönelik şiddeti ve cinayetleri gündeme taşıyan kadınların sokaklardaki danslı protestolarına yapılan devlet müdahalesine tanıklık ettik. Kadın Cinayetlerini Önleme Platformu'nun eylemlerine müdahale eden kolluk, bununla yatinmeyip gözaltılar yaptı. Failler/suçlular firar ederken kadınlara *"susun"* dendi. Devlet kadınları böyle susturursa, erkek şiddeti, cinayetler son bulur mu?

Bir kadının ölüp ölmeyeceğine, hangi koşullarda öldürülüp öldürülmeyeceğine karar vermek; yaşamına değer biçmektir. Her gün kadınları gözünü bile kırpmadan öldüren bu erkeklerin bir benzerliği olmalı ya da var mıdır? Diye düşünüyor insan. Erkekler kadınları öldürerek kendilerini değerli mi hissediyorlar? Ya da aksine değersizlikten mi öldürüyorlar? Nasıl oluyor bunca acımasız kadın kıyımı? Nedenleri hatırlayalım birlikte; namusu temizlemek, erkek adamlığı kanıtlamak, erkekliğine laf söyletmemek gibi uzayıp giden ve erkeğin değeri ile ilişkili pek çok bahane var öne sürülen. Bunlar erkeğin güç timsali değerine değer katarken, kadının yaşamasının ya da ölmesinin belirleyicisi olan bahaneler… Hemen hepsinin terk edilmeye dayanamadığı, hayır yanıtını kabul etmedikleri, ayrıldıkları kadınların başka bir erkekle yeni bir yaşam kurmalarına tahammüllerinin olmadığı anlaşılıyor. Bunu açıkça beyan ediyorlar. Bunca kadın öldüren bu *"değerli"* erkekler, bu toplumda bu gücü nereden ve nasıl alıyorlar? Neden bu kadar çoklar? Bu sorulara verdiğimiz yanıtlar, bizi kökleri ataerkil düzenden gelen ve beslenen bir narsizm ve toplumsal cinsiyet ilişkisi alanına yönlendiriyor.

Çalışmalar bize şunu söylüyor; narsistik erkekler, narsistik kadınlara göre daha büyüklenmeci ve daha baskıcıdırlar.

Konuya dair literatürü kabaca incelediğinizde ilk dikkati çeken; narsizmin maskülen toplumsal cinsiyet rolleri ve normları ile benzerlikler göstermesi. Öfkenin fiziksel olarak ve davranışlarla dışa vurumu, baskın ve otoriter olmak, güç ve kontrolü elinde tutmayı istemek tipik narsistik özellikler olarak tanımlanırken; toplumsal olarak da bu özellikler ataerkil düzende erkeğe atfedilen özelliklerdir. Dolayısı ile erkeklerin kadınlara göre daha fazla narsisitik özellikler taşıdıklarına dair yaşam pratiklerinin ötesinde araştırma sonuçları bulunmaktadır. Örneğin; Buffalo Üniversitesi'nde 30 yılı aşkın bir zamana yayılan bir araştırmaya göre; yaşa ve jenerasyona bakılmaksızın erkeklerin, kadınlardan, narsisizme dair daha yüksek skorlar aldıkları saptanmış. Bu araştırmanın sonuçları, toplumsal cinsiyet açısından değerlendirildiğinde, en çok farkın yetki, otorite ve hak konularında ortaya çıktığı belirlenmiş, erkekler hak suiistimallerini, bazı önceliklerinin olmasını doğal hakları olarak tanımlamışlar. Bilindiği gibi; narsizm *"açık/büyüklenmeci/teşhirci"* ve *"örtük/kırılgan/hassas"* narsizm olmak üzere iki boyutla açıklanmaktadır. Büyüklenmeci ve kırılgan narsisizmin; feminenlik ve maskülenlik gibi birbirine karşıt özellikleri vardır. Narsizmin bu iki boyutu, feminenlik ve maskülenliğe karşılık gelmektedir. Hak görme, talepkar olma, küstahlık, başkalarının ihtiyaçlarını yok sayma gibi özellikleriyle büyüklenmeci narsisizm, maskülenlikle ilişkilidir. Alçak gönüllülük, çekingenlik, hassasiyet, utanma gibi özellikleriyle kırılgan narsisizm ise, feminenlikle ilişkili bulunmaktadır. Yapılan araştırmalara göre, büyüklenmeci narsisizm, yüksek düzeyde kendine odaklanmaya dayanır. Bunun aksine kırılgan narsisizm, tipik feminen özellikler olarak kabul edilen düşük öz saygı ve diğerlerine bağımlı benlikle ilişkilidir. Kırılgan narsisizm bağlılık, itaat ve hassasiyet gibi başka bazı feminen normlarla da uyumludur.

Toplumsal cinsiyet rolleri, insan davranışlarının gelişimi sırasında davranışlara dair kişilerin başvurdukları bir bilgi havuzu gibidir. İyi bir eş, iyi bir anne ya da iyi bir erkek, iyi bir kadın nasıl olunura dair bilgiyi kişi bu birikimden edinir. Narsisizm ve toplumsal cinsiyet ilişkisini inceleyen çalışmalar bize şunu söylüyor; narsistik erkekler, narsistik kadınlara göre daha büyüklenmeci ve daha baskıcıdırlar. Bunun kaynağı ise, ataerkil kültürdür. Sonuç olarak, kadını öldürdüğünde erkek değerlilik duygusuna zarar veren kendisinden daha zayıf birini durdurma hakkını kullanmaktadır. Yasalar, toplumsal baskı ya da uluslararası toplumun uygulanmasını desteklediği tedbirler, değişen yaşam koşulları erkeğin narsizminin gücünü azaltmaya yetmiyor. Çünkü bunu destekleyen kültürel normlar değişmiyor. Daha çok kadının eğitilmesi, çalışma yaşamına girmesi, bağımsızlığı erkeğin narsizmini, bir anlamda değerini zayıflatan riskler olarak algılanıyor. Dolayısı ile erkeğin değerini azaltan birini durdurmaktan pişman olmasına da gerek yok. Bu durumda pişmanlık sadece sadece cezai indirim sağlayan bir araçtan öte anlam taşımıyor. Erkeğin değeri ile özdeşleşen narsizm bu durumda, öyle atfedildiği gibi yalnızca kendini beğenmişlikle açıklanamaz. Bir kişilik yapılanması bozukluğuna-patolojiye işaret etmektedir. Bu demek değildir ki, narsizm bu cinayetlerin ve kadınlara yönelik şiddetin tek sorumlusudur. Toplumsal cinsiyetle ilişkisi kanıtlanan pek çok faktörden biridir. Bu yazıya da o yüzden konu edilmiştir. Patoloji olması, faillere haklılık kazandıran ya da cezai sorumluluğu ortadan kaldıran bir mazeret değil, aksine durumu analiz etmemizi sağlayan bir gerçekliktir.

Kadınları öldüren erkeklerin kendilerini ataerkil düzenin normları ile değerli görmeleri, gerçekte-derinlerinde bir yerlerdeki değersizlik hisleri ile başa çıkamamaları nedeni ile gerçek değildir. Kadınların bu gerçek olmayan değerliliği sarsacak en ufak davranışlarında, şiddetle karşılık vermelerine neden olmaktadır. Kültürümüzün erkek çocuk yetiştirme pratikleri narsizmin kapılarını sonuna kadar açmaktadır. Erkek değersizlik hissine her kapıldığında, bu patoloji ile yaşamındaki tüm kadınları zorlayarak, baskı yaparak, aşağılayarak, şiddet uygulayarak, kadın direndiğinde öldürerek risk altında olduğunu hissettiği değerini geri kazanmaya çalışır. Çünkü *"değerimi kaybetmem ya da değersizlik beni öldüreceğine, buna neden olanı öldürmek hakkım"* demektedir. Bütün bunların karşılığında hukuk, kadınlar, erkekler ve toplum bu patolojiyi el birliği ile yok edebiliriz. Ataerkil zihniyetteki köklü değişim, bizi erkeğin narsizminin ölümcül sonuçlarından kurtarmanın ilk ve temel başlangıcı olacaktır…

(Ayrıntılı bir okuma için; Akgün, Z. ve Uysal, Y. Toplumsal Cinsiyet ve Narsizm İlişkisi. Mersin Üniversitesi, Scientific Meetings.)

Ve bir veda; çok Sevgili Tanzer, az ve öz tanıdım seni. Bu kadar gneç bir kayıp her zaman sarsıcı oluyor. Gittiğin yerlerde mutlu ve huzurlu olmanı diliyorum. Senden geriye kalanlara da sabır ve özleme dayanma gücü. Bayan Yanı'nın başı sağ olsun…

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

Bir süredir bir **Kanal İstanbul** tartışmasıdır gidiyor. İlk defa 2011'de gündeme gelen "**Çılgın Proje**"ye o zamanlar gülüp geçmiştik. Şimdi ise iyiden iyiye kapımızı çalıyor. Ve bana kalırsa Kanal İstanbul sadece İstanbul'u değil, ülkeyi de ortasından çatırt diye bölecek. İsteyenlerle istemeyenler karşı karşıya gelecek, "**vay efendim sen zaten hiçbir şey istemezsin**"e bağlanacak, "**adam yapıyor, ama size yaranamıyor**"a dönecek filan... Tabi bu arada yaşanacak maddi ve doğal kayıplar da cabası. Projenin **Marmara Denizi'**ndeki yaşamsallığı negatif etkilemesinin yanı sıra, olası büyük İstanbul depremi için de iyi olmayacağı söyleniyor. Anakaradan koparılacak olan güney kıyılarında, yani zaten depremin en çok vurma eğilimi gösterdiği **Avcılar**, **Küçükçekmece**, **Bakırköy** sahil kesiminde depremin olandan daha şiddetli hissedilebileceğini belirtiyor uzmanlar. Ama olsun tabi. Arsalarımız, evlerimiz değerlenecek, Katarlılar bir zamanlar sadece marul ekilen tarlaları milyon dolarlara falan satın alacak. Ve takriben bir 10 yıl kadar çakma boğazda sefa sürülecek. Sonrası mı? Sonrası bir feciyat, bir felaket! **Felaket, felaket** yani.

Prof. Cemal Saydam, Kanal İstanbul ÇED raporu için, "**Bu rapor bilimsel anlamda felakettir. İki denizi birleştiriyorlar bir tane deniz bilimciye sormuyorlar. O zaman gitsinler emlak bürosuyla tartışsınlar.**" demiş. Bence o iş çoktan bitmiştir. Emlak bürosuyla tartışma işi yani...

Arap televizyonlarında Kanal İstanbul reklamları çoktan dönmeye başlamışken, Katar emirinin annesinin Kanal İstanbul bölgesinde aldığı arsa için **Erdoğan**, "yassah mı?" demeye getirmiş. Değildir elbet. Keşke biz de bir takım yasal haklarımızı kullanırken Katar emirinin annesi kadar özgür olabilsek.

İmamoğlu, Kanal İstanbul'la ilgili Erdoğan'ı "**eminim ikna ederim**" demiş. Ooo, bu ne ego Sayın İmamoğlu!

Kanal İstanbul için gemi geçiş garantisi verileceği konuşuluyor. Bütün her şeylere bir müşteri garantisi veriyoruz ya, çakal esnaf gibi. Günde 100 gemi geçer mi abi? / Geçer, geçer; sen yaz, 150 yaz...

Kanal İstanbul projesinin iptali için dilekçe teslim etmek isteyen İstanbullular, İstanbul Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü'nün önünde uzun kuyruklar oluşturdular. Şarkılar, marşlar eşliğinde, soğukta bekleyip dilekçelerini teslim ettiler. Direniş artık bir kısım insanın yaşam şekli halini aldı. Sabah kahvaltıdan sonra o gün neye direnilecekse direniyor insanlar.

Trakya'da yıllardır süren bir geyik vardır; "**koparın verin bizi Avrupa'ya beya**" şeklinde cereyan eder genellikle. Ama inan olsun demek istediğimiz bu değildi.

İlker Başbuğ, "Kanal İstanbul olursa Trakya ikiye bölünüyor, düşman ilk önce oraları tahrip edecek, nereden geçeceğiz?" demiş. Ahahahahahaha! Yüzersiniz be Sayın Başbuğ! Hepi topu 100 ila 275 metre arası bir şey olacakmış kanalın eni!

İstanbul'un 100 günlük suyu kaldı diyordu geçen gün gazetede. Ben okuyalı nereden baksan bir 7-8 gün olmuştur, yani kaldı 92 gün. E siz bu dergiyi elinize alana kadar da bir 5 gün geçse, kaldı sana 87 gün... İstanbul'a su vermek için **Kırklareli**'nin **Bulgaristan** sınırındaki derelerine göz dikilmiş şimdi de. İstanbul'un da maşşallahı var ha, **kara delik** gibi ne versen yutuyor. Kara delik fotoğrafı çekmek için hiç milyonlarca kilometre öteye gitmeye gerek yokmuş meğer. **NASA**, sana diyorum!

Kendi elenktrinkli otomobilimizi kendimiz üretecekmişiz biliyorsunuz. Açıkçası elektriğin bu kadar pahalı olduğu bir dünyaya yeni bir otomobil getirmek istiyor muyuz, ben pek emin değilim.

Libya'ya asker gönderilmesi gündemde. Biliyorsunuz, "davet var, biz de bu davete icabet ederiz" denildi. E biraz da orada ölelim canım, aklımız kalmasın. İster inanın ister inanmayın, bu konuya dair söyleyeceklerim bu kadar!

Adalet Bakanı, bi tarikat liderinin elini öperken görüntülenmiş biliyorsunuz. Olur mu hiç öyle şey! Adalet terazisini dengede tutmakla yükümlü olan bakan, ülkemizde faaliyet gösteren katrilyon kadar tarikattan sadece birinin liderinin elini öperse, diğerlerinin gücüne gitmez mi? Bunları da hep vatandaş mı düşünecek!

ABD'li yargıç, "**Halkbank mahkemeye gelmezse sonucuna katlanır**" demiş. Bence Halkbank, "**ya koskoca banka nasıl gelsin mahkemeye ehi ehi**" diye işi şakaya vurup yırtma denemeleri çekecektir. Göriciiz.

Geleneksel Yılbaşı Ağacı Üzerinden Medeniyet ve Milli Değerleri Çatıştırma Haftası'nı da geride bırakmış bulunuyoruz. Bu hafta, "**Müslüman Noel Kutlamaz**"dan tut da, "**Bu Bizim Töremizde Yok**"a kadar çeşitli etkinliklerle kutlandı. Evine yılbaşı ağacı koyunca dinden çıkacağını zanneden kesimle, "**Ağaç süslemek asıl eski Türklerde vardı**" ya da "**Noel Baba Antalyalı yahu!**" diyen bir diğer kesim sahada centilmence kapıştı ve müsabaka, gene her sene olduğu gibi berabere bitti. Bir insanevladı da çıkıp "**Sanane kardeşim!**" demedi.

Yılbaşı ağacı süslemek ya da içki içmek gibi eylemler, dindeki ya da Türk kültüründeki yeri üzerinden tartışılıyor sürekli. Ve bireylerin bu haklarını savunanlar da bu oltaya geliyorlar. 21. yüzyılda, modern, demokratik ve laik bir cumhuriyette yaşıyoruz. En azından anayasada öyle diyor. Böyle bir ülkede bu tartışmalara verilecek tek cevap var; o da: "Sana ne! İstersem dinden de çıkarım,

sana mı soracağım!" olmalı. Engizisyon tarihe karışalı çok oluyor. Kimse kimsenin dininin, inancının ya da inançsızlığının bekçisi değildir!

Herkes birbirini bir şeylerden kurtarmaya çalışıyor. Herkese göre diğer herkes yanlış yolda ve herşeyin doğrusunu o biliyor. Bizi bu kadar egolu, bu kadar kendini beğenmiş birer narsist, birer ukala yapan ne bu iktidar, ne de son zamanlarda içinde bulunduğumuz bu ahval! Gerçekten! Bunun sebebi, içinde yaşadığımız postmodern bilgi çağı bana kalırsa. Bilgiye ulaşmak çok kolay olmasına rağmen, kimse ulaşmıyor. Aksine herkes her şeyi zaten bildiği ilüzyonuyla yaşamayı tercih ediyor. Sosyal medyada 5 bin takipçiye ulaşan, ertesi gün ahkam kesmeye başlıyor. Bense kimsenin kimseye karışmadığı, onaylamasa bile itiraz etmediği, çocukluğumun o "sessiz" yıllarını özlüyorum. Hiçkimsenin her şeyi bilmek gibi bir iddiasının bulunmadığı, bir konuda bilgi sahibi insanların gerçekten saygı gördüğü, ve insanların birbirine müdahale etmekten imtina ettiği o yılları... Bi susun be kardeşim! Her şeyi de bilmeyin be!

Anayasa Mahkemesi **Wikipedia**'ya erişime açılmasını hükmetmiş. Ne o? Yoksa essahtan bilgiye falan mı ulaşalım istiyorsunuz? Ben asıl buna **çılgın proje** derim ayol!

Geçen ay termik santral seviciliği yapınca çok eleştirilen **CNN,** o haberi sunan muhabir **Berna Uyanık**'ın işine son vermiş. Sanırsın Berna Uyanık CNN ekranlarına darbe yapmış; tüm editörlere, yönetmenlere, yöneticilere, ses ve ışık ekibine, rejiye ve daha birçok personale rağmen tek başına ısrarla termik santral övmüş ekranda. Peh!

2020 bütçesinde eğitime ayrılan kaynağı yetersiz bulan İtalyan bakan istifa etmiş. Demek bir de bizim diyanetin bütçesini görse adama felç gelecek.

Cinnet vatanımızda genç işsizliği yüzde 30'ları zorlarken, beyin göçü de lise seviyesine inmiş. Durun nereye gidiyorsunuz, daha karpuz keseceğidik diyesim geliyor, lakin demiyorum. Giden gitsin arkadaş... Hiçbir zaman o "**umudunuz kaybetmeyin**" tayfasından olamadım. Daha ziyade "**asıl umuttur insanı öldüren**" cenahındayım. Yani, kalıp mücadele edenlere saygı duyduğum kadar, kaçıp kendini kurtarmak isteyenlere de saygı duyuyorum. Ben de böyle bir insanım.

Ankara'da erkekler valilikte toplanıp erkek şiddetini konuşmuşlar. Eee? Ne var bunda? Eylemi gerçekleştiren kesim olarak, olay değerlendirmesinde bulunmuşlardır belkim.

Mersin'de düğünden gelen müzikle halay çekerken sokağı süpürmeye devam eden temizlik işçisi **Sait İsnaç**, motivasyonlu çalışmasından dolayı belediyeden bir maaş ikramiye alacakmış da, bence kendisine madalya da takılması gerekiyor. Hatta okullarda ders bile verebilir, bunca hayat mücadelesi içinde bu yaşama sevinci nereden geliyor diye.

Samsun müftüsü, cemaate düşük bel pantolon uyarısında bulunmuş; ve "**Rükuya eğildiği zaman cemaatin dikkati dağılabilir**" demiş. Yurdum insanının çatallarla işi var. Döt çatalı, meme çatalı falan bunlar çok fena etki yaratıyor memleketin eril şahsiyetleri üstünde.

Japonya'nın Ankara Büyükelçisi Miyajima, "**Japonya ve Türkiye iki devlet, tek millettir**" demiş. Hah bi siz kusur kalmıştınız memleketteki milliyetçi damarı gobartmayan! E gönderin gelsin, ne diyim...

Devlet neden **Simit Sarayı**'nı kurtarmak istedi? Herkes altında bir şey arıyor. Oysa nedeni basit, devlet aslında çevreci olduğundan Simit Sarayı'nı kurtarmak istemişti. Çünkü martılar simit yerler ve eğer Simit Sarayı kapanırsa martılar aç kalıp ölürler. Martılar aç kalıp ölürse de, çevremiz açısından hiç iyi olmasdı çünkü. Ne o? Beğenmediniz mi? Absürd me geldi? E yerseniz...

Kendisine teklif edilen bir projeden, dizinin içeriğini öğrendikten sonra çekilen **Pınar Deniz; "Kadına şiddetin, kadının ezildiği bir işin içinde olmak istemiyorum**" demiş. Yurdum kadın oyuncularından görmek istediğimiz hareketler bunlar. Alkışlıyoruz! Kadınları öpmenin **RTÜK** tarafından cezalandırıldığı dizilerde; kadın dövmek, kadına eziyet etmek serbest. Gizli gizli kadın katliamı promosyonu yapılıyor, kadın oyuncular ise sessiz... Kabul etmeyin o rolleri sevgili arkadaşlar! Sektörü sorumluluk sahibi projeler üretmeye zorlayın! Öyle projelerle reytingleriniz yükselir inanın. Ekrana ne koysan izleyecek olan kitlenin yanına, on yıllardır televizyon izlemeyen kitle de katılır zira.

Doğal Hayatı Koruma Vakfı (WWF), Türkiye'de hava kirliliğinin trafik kazalarından 7 kat fazla can aldığını açıklamış. "**Hava kirliliği rakamları, Dünya Sağlık Örgütü'nün önerdiği değerlere indirilseydi ölümlerin yüzde 13'ü önlenebilirdi**" demiş. Amaan boşver be WWF! Biz beton seviyoz! Beton seviyoz, kömür seviyoz, çarpık kentleşme, ani gelen kirlilik ve çevre tahribatı seviyoz. Kapitalistler buna "**ilerleme**" diyor. E ilerleme seven dikenine katlanır.

Gündeme dair değil, lakin gene de paylaşmak istiyorum sevgili Bayan Yanı okurları. 2019 yılının Aralık ayında, yani 2020 Ocak sayısı için hazırlandığımız dönemde, Bayan Yanı'nın sevgili grafikeri Tanzer Ercanpolat'ı kaybettik. Acımız tarifsiz. Tanzer, Bayan Yanı'nın hazırlanıp sizlere ulaşmasını sağlayan ekipte yer alan isimlerden biriydi. Ben kendisini yaklaşık olarak 12 yıldır tanıyorum. LeMan dergisine adım attığım ve yeniHarman için yazmaya başladığım dönemde tanımıştık kendisiyle. Her zaman pozitif, her zaman güler yüzlü ve her zaman cana yakındı. İyi bir mizacı vardı. Uzun sabahlama gecelerinde son ana kadar sabrını korur, kimsenin kalbini kırmazdı. İyi bir insan olarak yaşadı ve iyi bir insan olarak hatırlanacak. Sevgili Tanzer, çok erkendi daha! Özleneceksin. Mekanın cennet olsun...

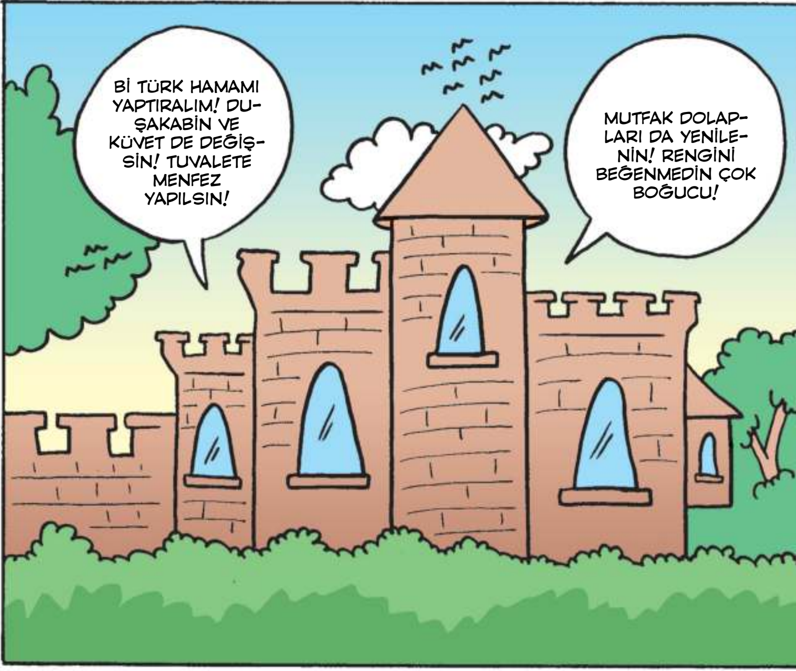
Fetiye Nene

İpek Özsüslü

Bİ TÜRK HAMAMI YAPTIRALIM! DUŞAKABİN VE KÜVET DE DEĞİŞSİN! TUVALETE MENFEZ YAPILSIN!
MUTFAK DOLAPLARI DA YENİLENİN! RENGİNİ BEĞENMEDİN ÇOK BOĞUCU!

HEDİYE LİSTESİNİN BAŞINA BENİ YAZ! MUTFAK ROBOTU MU İSTERSİN, KAHVE MAKİNESİ Mİ?
AA LILIBETH! ÖÖLE UCUZA KURTULAMAZSIN!

BEN EVLENİRKEN ANANGİL NE TAKTIYSA BEN DE ONU TAKARIM O HALDE!
AŞK OLSUN ALBERT, KARMA OLDUĞUNU BİLMİYO MUSUN? NE TAKARSAN ONU TAKACAKLAR! TAKAMADIN MI Bİ TAÇ ZAMANINDA LILIBETH'E?!
SENİN GİBİ Bİ DÜNYA GÜZELİNE FEDA OLSUN BÜTÜN TAÇLAR!!

BEN GÜZEL OLMAK DEĞİL, ŞANSLI OLMAK İSTİYORM! ALLAH BANA ÇİRKİN ŞANSI VERSİN! AMİN!

YAZ OĞLUM! 25 KİLO BİBER SALÇASI, 10 KİLO DOMATES SALÇASI, 100 KANAVUZ KIŞLIK DOMATES! 100 TANE YENİ KANAVUZ KAPAĞI!
2 BİDON SALAMURA YAPRAK, 2 KİLO KUYRUK YAĞI, 2 KANAVUZ KIRAMIŞ, NAR EŞKİSİ!.
AYNILARINDAN LONDRA'DAKİ DAİREYE DE GÖNDERİN!
NASIL DA ASİMİLE EDİYOR HERKESİ!

İKİ ŞİŞE KANTRON YAĞI, 1 SAKSI SERÇESEDEF, 5 KİLO KIŞLIK BAMYA, 1 ÇUVAL BALDO PİRİNÇ, 1 ÇUVAL KÖFTELİK BULGUR!..
?!?

AŞKIM BAKELE MAMUL KALIBI, KÜÇÜK Bİ MANGAL, 10 TANE DE KEBAP ŞİŞİ YAZMAYI UNUTTUM!
TAMAM BEBEYİM, YARIN YAZARIZ! UYU ŞİMDİ!

TIKIR! TIKIR!
CİĞER ŞİŞLERİM DAHA YENİYDİ ONLARI EVDEN GETİRTİRİM! BU SESLER NEY YA GECE GECE?

BU YANDAN GELİYO!
TIKIR TIKIR! PİSSSS... TAKIR TUKUR.. PİSSS!

YENGECİĞİM!!
Hİİİ... KUL EYZÜ Bİ RABBİL FELAK!!
AŞKİTOM!!

atilla atalay

SIDIKA

ÖNEMLİ İNSANLAR

- Kız anne bizim sülalede hiç önemli bi insan var mı? Ben şööle bi düşündüm de akrabalarımız arasında Vip bi şahsiyet bulamadım. Bir dava ve mes'ele adamı filan hısmımız yok mu? Fenomen, duayen felan da olur...

- Vadaaa Yaratığı var Sıdıka. Baban tarafından akrabamız olur. Sabah sabah dalga geçmesene anneyle cadı. Nerden çıktı şimdi bu soru... Gece rüyanda soy ağacımıza salıncak mı kurdun?

- Hayır, hani başımıza bi iş gelirse, arkamız sağlam mı, sözü geçen hatırlı akrabalarımız var mı diye merak ettim. Dünya hali bu, her an başımıza bi şey gelebilir. Bi düşün kız anne ufak da olsa bi mafya, parti, tarikat bağlantımız felan yok mu? Ya da ünlü biri? Dikkatle bakarsak Eda Taşpınar, Ülfet Halamın küçük kızı Asuman'ı andırıyo. Var mı mesala böyle bi akrabalık, tanışlık?

- Kız bana bak açık konuş bi halt mı karıştırdın sen? Niye önemli bi yakın soruşturuyosun? Hamile misin lan, doktor felan mı lazım?

- Saçmalama anne bu biyolojik ve fizik olarak mümkün değil. Bütün gün cam kenarında, şu divanda otururken, yastıklardan mı hamile kalıcam? Dedik ya, dünya hali bu, başımıza bi iş gelirse arkanda bi dayı lazım. Ondan soruyorum.

- Tamam biz de düşündük de, öyle ünlü, hatırlı birini tanımıyorum ben. Aklıma gelmedi. Sade ünlü olsa olur dediydin de mi?

- Hiç yoktan iyidir. Bazen ünlü birinin adı bile kurtarır insanı.

- Safiye Ayla vardı anneannenin yakını ama, biz onu tanıyoduk da o bizi tanımıyodu artık son dönemlerinde... Eöö... Başka, başka... Dur şimdi aklıma geldi. Ben yumak etiketi biriktirip internetten "Örenbayan kadın klübü"ne üye olduydum. Bi rica edersem, yedi düvele paylaşım yapıp bize arka çıkarlar...

- Komik olma anne. Orlonla ilgili bi problem yüzünden başımızı belaya koyucak diiliz heralde.

- E o zaman abinlen konuş onun ninja arkadaşları felan vardır. Kaç senedir dövüş sanatları kursuna gidiyo çocuk. Elbet orda bi çevre edinmiştir kendine...

- Kiremit kırdırmaya adam aramıyoruz anne.

- Ööle deme abiye. Sadece kiremit kırmıyo oğlan. O bir dövüş sanatkarı. Hocası Baturalp Dinçdarı Bey'den işin felsefesini öğreniyo. O Baturalp Hoca denilen adamdan Marmara Bölgesinde bi tane varmış, Türkiye'de de sekiz tane. Kıymetli bi insan o adam.

- Tamam tamam felsefii alanda bi problem çıkarsa abimin Baturalp Hoca'sını çağırırız... Kimbilir belki bigün Sokrates'le aramızda çek senet kavgası olur.

- Şadan var bi de.

- O kimdi kız, hatırlıycam bi yerden. Ay kimdi acaba o? Eheheheh...

- Hiçbirisi. Öyyf öf...

- A aa. Niye efkarlandın sen ööle kız anne. Ay tamam, sen o adamı hatırlayınca kafayı üşütüyosun. Hem tee İspanya'daki konsolosun bize ne faydası olsun... Hadi bırak şimdi, belki sen Şadan'la evlenip Vip karısı olurdun ama ben gibi güzel bi kızın olmazdı. Yalan mı?

- Eveth. Hörk. Yirmiyedi yıl soona nerden geldiyse aklıma. Arada bi bööle oluyorum işte ben. İnsan yaşlanınca duygusallaşıyo. Hayır, torunlarımı göremeden bi gün kalıvericem babanın elinde.

- Haydaa durup dururken depresyona atladı kadın. Nerden çıktı şimdi anne yaa?

- Önemli bi tanıdığın var mı diye sorup sen başlattın.

- Ordan da aklın Madrit Konsolosluğuna düştü.

- Evet ööle, elinin körü oldu. Sanki tek Şadan mı benim önemli tanıdığım. Adalet vardı bizim mahalleden. Pek severdik birbirimizi. Yeni evliyken, bi ev oturmasına gidip Adalet'i göriyim istedim, baban "entel olursun" diye yollamadı. Bi daha da görüşemedik kadınla.

- E kim bu Adalet peki yaa.

- Adalet Ağaoğlu, romancı...

- Ay inanmıyorum anne. Sen, Adalet Hanım'la.

- Hor görme anneyi. Otuz yıl oldu O'nu da görmedim, ne çok severdim halbuki kızı. Bi vakit gastede okuduydum kaza geçirmiş, baban duyar da kudurur diye korkudan telefon bile edemediydimm... Hüyyf hüyf, yedi ulan bu adam beni ömrümü çürüttü...

- Darılma annecim ama sen de çok ezdirmişin kendini.

- Ezik Hanım deme anneye. Kolaydı sanki. Baban beni kapının önüne koysa deden de geri almazdı. On yedi yaşında gelin olmuşum, iş bilmem, güç bilmem, nereye gidicektim, sizi kim büyütücekti. Ezik mezik diye konuşuyosun işte ööle...

- Aslında var ya anne. Sen benim hayatta tanıdığım en önemli insansın. Gel sana şöyle bi sarılıyım.

- Sırnaşma anneye! Habire bi şekilde konuyu Şadan'a getirip sonra da beni mıncırıyo. Nereye varmak istiyosun Sıdıka? Bu saatten sonra yuvamı mı yıkıcan sen benim kaltak? Yapma diyorum...

AT HAKLARI

yaseminolur@yahoo.com **YASEMİN OLUR**

Şehri bırakıp gitmeliyiz. Nereye olursa olsun… Bu şehri bırakmalıyız. Dağlarda yatmalı, su başlarında garipler gibi su içmeli, köylerden ekmek dilenmeli, şehirli görünce yol değiştirip koşa koşa kaçmalı, samanlıklarda yatmalı, bağlardan üzüm çalmalıyız. "2020 Eylem Planı"mı bu şekilde belirledim. Eylem planımı oluşturan bu parlak fikirleri ben doğurmadım ama kendi fikrimmiş gibi bağrıma bastım. Bir süredir de büyütüyorum içimde. Sıcacık.

Yıllar önce okuduğum, Sait Faik'in "İp Meselesi" öyküsünden aklıma kazınmış cümleler bunlar. Peki, şöyle bir giyilip köşeye atılmış ve hiçbir böceğin yiyip tüketemediği eski bir hırka gibi bulup sarındığım, içimin ayazını kıran bu cümleler nereden düştü ki aklıma?

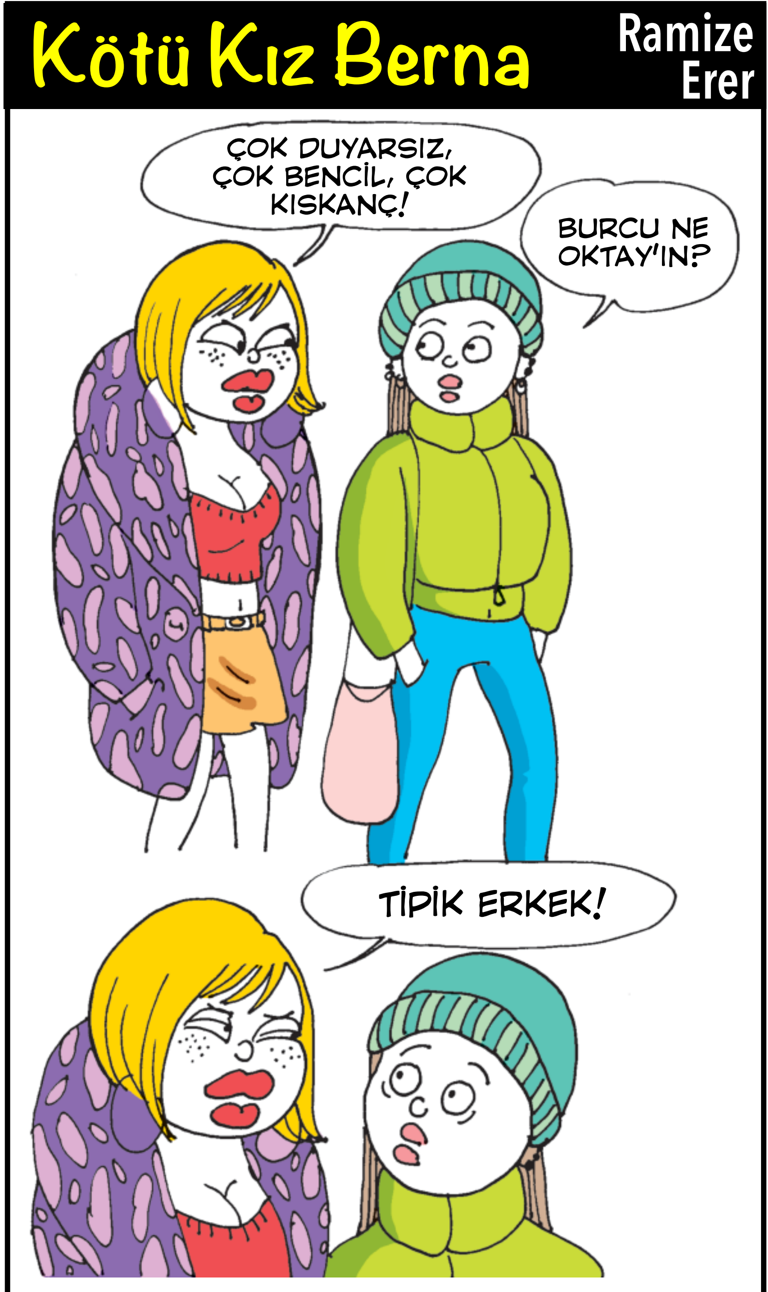
Uzun yıllardır yazmak, okumak dışında; gidip de bir yerde mesai yaptığım yoktu. Nedendir bilinmez, bu durum benim yaşadığım ve bir şekilde muhatap olduğum insan kabilelerinde büyük sıkıntı yarattı. "Tanrılar İşçi İstiyor! Hem de SGK'lı! Aylakları burada istemeyiz beyaz kadın! Git buradan!" minvalinde yakınışlara daha fazla dayanamadığımdan ve bir süre sonra çevremde duyduğum bu büyük gürültünün benim fikrim olduğuna inandığımdan, başvurabileceğim kadar çok yere iş başvurusunda bulundum. Sonuç: Aylaklığa devam.

Bir süre önce, o arayış döneminde başvurduğumu bile unuttuğum bir dil kursundan acil davet aldım. Gittim görüştüm. Yarı zamanlı olarak yabancılara Türkçe öğretecektim. "Sigorta?"dedim. Şimdilik yoktu. Duruma göre birkaç ay içinde olabilecekti. Karşımdaki işverene ders başına verecekleri ücreti sordum. 29 (yazıyla yirmi dokuz) lira olduğunu söyledi. Çok düşük olduğunu belirttiğimde de " çok bile bu piyasada" dedi. "Bu piyasa" dediği, "Eğitim" alanı. Nasılsa diplomalı umutsuz vaka çok. Ben olmazsam başkası olur. Yabancılarla Türkçe çalışma fikri cazip geldiğinden ve kabileme karşı çalışıyor gözükecek olma fikri hoşuma gittiğinden, heyecanla işi kabul ettim ve gün döndü, akşam oldu. Olayın heyecanı soğuyunca oturdum hesapladım. Ders saati ücretim aslında yirmi dokuz lira bile değil sadece 19 liraydı. Koca bir dil kursu, edebiyat doktoru birisine 19 lira ücret öneriyordu. Sabahı zor ettim. Kursa gidip işverenle kısa bir konuşmadan sonra "Siz ve sizin gibiler emek hırsızlarısınız!" diye bağırıp orayı terk ettim. Çıkarken aklımda tek bir düşünce vardı: Eğer bir gün yaşayacak ekmek bulamazsam bile, bu gibi pislik işverenleri zengin edeceğime gidip dağ başlarında su içecektim, böğürten toplayacaktım, ağaç altlarında uyuyacaktım ama ölsem de çalışmayacaktım. Toplumun benim aylaklığıma bakışının da canı cehenneme! Bana kabilelerinde saygın bir yer verip vermemeleri de hiç umurumda değil.

Zaten Karl Marx'ın damadı Paul Lafargue da "Tembellik Hakkı" ve "At Hakları" makalelerinde bunu savunmuyor muydu? Çalışmanın örgütlü biçimde azaltılmasının insanın doğasına en yakın şey olduğunu söylemiyor muydu? Lafargue, insanların çalışma tutkusunun anlamsızlığına değinmiyor muydu? İnsanın kültür, sanat, aşk, eğlence için boş vakte ihtiyacı olduğunu söylemiyor muydu? Atların bile insanlardan daha çok hakkı olduğunu uzun uzun anlatmıyor muydu? Aklın yolu bir en nihayetinde. Paul Lafargue'ın yaşadığı 19. yüzyılın sonralarında, onun anlattığına göre atlara insanlardan daha çok değer veriliyordu. Atlar, insanlardan daha az mesai yapıyorlardı. Hatta dişi atlar doğum iznine bile ayrılıyorlardı. Diyordu ki Lafargue:

"Kapitalistlerin servetini arttırmak için ağır işlerde ezilerek kendi sefaletini yaratan tüm zanaatların emekçileri, ayaklanın, ayaklanın! Parlamentonun soytarıları İnsan Haklarını fora ederken; kendiniz, eşleriniz ve çocuklarınız için cesurca AT HAKLARInı isteyin."

Gerçi bizim bu kısmetsiz coğrafyamızda atlar bile kan kusuyor ya… Atıyla, insanıyla özgür olacağımız günlerin hasretini çekiyorum. Biz şimdi at haklarını istesek, sırtımıza bir de fayton takarlar. Fakat uzun lafın kısası, emeğinizi üç kuruşa satmayın, gidin bir köye, dağa, obaya… Şerefinizle özgür kalın. Bu patronların serveti daha çok artsın diye kendi emeğinizi hiçe satmayın. Kimse çalışmazsa hiçbir şey yapamazlar. Ses etmezsek yakında bizi de faytonlara takacaklar, belki burnumuza taktıkları halkalarla hamamda kadınların nasıl bayıldığını da göstereceğiz onlara. Para onlarda değil mi sonuçta?

Yılbaşı

feyhan güver

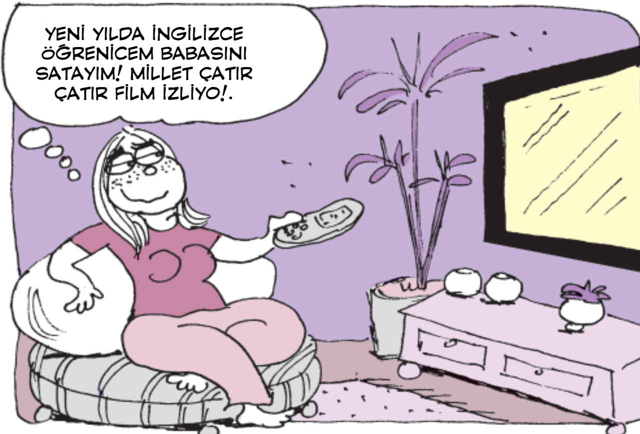
YILBAŞI ÖNCESİ

YILBAŞI SONRASI

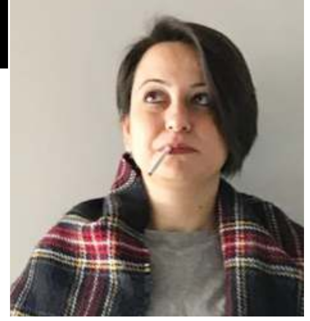

YENİ YIL LİSTESİYLE GELİR

Berna Pak

Bir yıl daha bitti.

Geçen yıl ne umutlarla girdin yeni yıla hatırla!

Yeter dedin, pis 2018 git artık dedin.

Milyon maddeli liste hazırladın.

Listenin başına bu yıl zayıfla! kondurdun.

Çok motiveydin yeni yıl bambaşka gelecekti .

Spora yazılacak, dev aynalarda ön bacak önde, dudak büzüşük göbek baklava instagrama pozlar koyacaktın.

Yogaya her sabah gidecek, gidemediğin günlerde pratiğini (yoga dili) evde kesin yapacaktın.

Meditasyonda aklına akşama ne pişireceğim saçmalığını getirmeyecek, anda kalacak, yaşadığın tüm deneyimleri sevgiyle kabullenecektin.

Gluteni, süt ürünlerini kesecek, şeker zinhar olmayacaktı hayatında. Sonraki aşama et ürünleri... Veganlığa doğru gidersin kızım sen dedin kendi kendine...

Seni her gören, sen kilo mu verdin diyecekti sana. Hatta sana sigara ikram edenlere, ben bıraktım diyecektin. Bambaşka bi kadın, full sağlıklı olacaktın 2019'da...

Sosyal medyaya dev ara verecek, zamanını sadece kitap okuyarak geçirecektin. Hemen bol kitap sipariş ettin. Kitaplara odaklanacak, okuduğunu anlayacak, unutmayacaktın okuduklarını.

Yazıları zamanında gönderecek. Hiçbir şeyi son dakikaya bırakmayacaktın.

Vatsap mesajlarını kaale almayacaktın hatta bildirimleri kapatacaktın. Oğlunu tablette oynarken azarlarken, en azından o sırada elinden telefonu kesin bırakacaktın.

Şeyma Subaşı'nın nafakası yatmış mı? Smuti'den ne kadar kazanmış? Bebekteki dükkanı kapatıyor mu seni zerre ilgilendirmeyecekti.

Türk dizilerine 3 saat harcamayacak, Netflix'deki dizilere az takılacak, çok feci entel filmler izleyecektin.

Instagram ünlülerini takip etmeyecek, onlara gönderilen bol ambalajlı hediyelerin çöpleri ne oluyor acaba diye kafaya takmayacak, umursamayacaktın.

Yok yok bundan vazgeçtim. Deliriyorum çünkü onca ambalaj ambalaj.

Tanıtım yapsınlar diye türlü hediyeler kutular içinde kutular.. Ürüne odaklanamıyorum.

Allaam ben deliricem bu kadar çöp ambalaja. Çevrecilik sadece market torbası almamakla olmuyor ki...

Bi de acaba ürünleri de minnak deneme boy mu gönderseniz. Bu inflüınsır kardeşlerin evleri dolup taşıyor milyon şampuan, yüz kremi, deterjanla...

Huzursuzum...

Ekrana bakamıyorum.

Napıyorlar acaba bu kadar ürünü, kullanıyorlar mı, dağıtıyorlar mı, atıyorlar mı?

Bi de 15 saniye o ürünü gösterip teşekkür ediyor ve hop başka ürün... Benim aklımda zerre marka kalmıyor.

Göndermeyin... Yemin ediyorum bi halta yaramıyor.

Dikkat eksikliğini bin beş yüz kat arttıran instagram dünyasında ürün tanıtımı yaptırdığınız tipler; "bakalım kargodan ne çıkmııış?" diye paketleri açıyor ve 15 saniye içinde "ayyy çok hoooş bi konsiiilır göndermişler; Dilruba kozmetiğe çok acayip teşekkürler" dedikten sonra hooop başka bir ürün açılıyor .

O ürün de mutlaka aşırılı tepkilerle çok çok beğeniliyor ve yenisi ve diğeri açılıyor, acayip süslü, kat kat paketlenmiş, içine broşürler konmuş kutular kutular…

Ben ise sinir sahibi…

Geçenlerde bi tanesi Sapanca'da otele davetli artık yeni çim suyunu mu ne tanıtacaklar. Ortam feci sağlık kokuyor.

Böyle bornozla filan geziyorlar otelde. Kaplıca demiyorlar tabi onlar spa diyolar.

Kah havuzdalar kah masajdalar. Odanın kapısını açıyor, odayı gezdiriyor, yatağın üstü silme hediye.

Ben yine gergin, gözler faltaşı çöpleri kim toplayacak, ne yapacak derdindeyim.

Hadiii, hepsi tek tek açılıyor, saçma sapan türlü zırvalık ürünler. Rujlar sekiz yüz renk, saçını yıkamaya vakit mi bulamadın sık kafana kuru şampuanları, bu şampuanların ayrı ayrı formları, nemlendiriciler, yüz yıkama jelleri.

Hepsi tek tek ayrı ayrı kutulanmış, paketlenmiş. Bitmek bilmeyen bir reklam dünyası .

Ay ruhum daralıyor, yine de kendimi alamıyorum izlemekten.

Ama buna artık son. 2020 bambaşka gelecek bana.

İlk iş zayıflıyorum!!!

HAYAT BAZEN TATLIDIR (Sizden gelenler)

İpek Özsüslü

Sorgulayan Helen

Ramize Erer

Organik Kız Kurusu

KADINLARIN ÖFKESİ

Itır Bağdadi

Dünyanın her yerinde feministler öfkeli. Bunu sokaklarda, dergilerde, sosyal medyada, iş ortamlarında, kamusal ve özel alanlarda sıklıkla görebilirsiniz. Kadınların kadın oldukları için öldürülmelerinden, şiddet görmelerinden, eşit haklara sahip olmamalarından, çoğu kültürde evlenecekleri eş ve yaşı seçememlerinden, eğitim hakkına eşit şekilde erişememelerinden ve bunun gibi saymakla bitmeyecek hak ihlallerinden yüzyıllardır kaynayan bir öfke var.

Kadınların öfkesi küresel ve tarihsel, son zamanlarda da feminist bir güç kaynağı haline gelmiş durumda. Şili'de başlayan Las Tesis danslı protesto bunun sadece son örneği. Hindistan'da 1 Ocak'ta 5 milyon kadın menstruasyon görecek yaşta kadınların ibadet yerlerine girmesini engelleyen uygulamalara karşı öfkelerini 620 km'lik bir insan zinciri oluşturarak gösterdiler. Birkaç yıl önce Brezilya'daki kadınlar Copacabana plajına kadın iç çamaşırları ve kadınların susturulmuş fotoğraflarını yayarak kadınların her gün cinsel saldırıya uğramalarını protesto ettiler. ABD'de siyahi kadınlar polislerin siyahi vatandaşlara uyguladıkları ayrımcı şiddete karşı çıkmak için sokaklara döküldüler. Bizde ise kadınlar öldürülen hemcinslerinin davalarını takip ederek, faillerin indirim almalarına medyada görünür bir şekilde karşı çıkarak, kadın cinayetlerinin özel değil politik olduğunu vurgulayarak kadınları korumayan yargı ve kolluk görevlilerine meydan okuyan öfkelerini göstermekte. Kadınlar öfkeli, ve bu öfkelerinde çok haklılar.

Kadınların öfkesi aynı zamanda bir adalet arayışı içinde şiddete karşı mücadele ve gitgide artan popülizme bir meydan okuma. Kadın direnişi ve kadın öfkesi birlikte doğmakta. Bu yüzden de kadınların öfkeli yapısına karşı çıkarak "gülümseyin, neden gülmüyorsunuz" yaklaşımları son zamanlarda daha da fazla tepki çekmekte. Kadınları narin, sürekli uyumlu ve gülümseyen bir kalıba sokmaya çalışanlara tepki olarak sistemdeki adaletsizliğe karşı çıkan ve direnen öfkeli kadınlar var. Bu öfke de tarih boyunca popülizm, faşizm gibi akımlar döneminde politik etkiler yaratmakta.

Tarih boyunca kadınların öfkesi hastalıklarla ilişkilendirilmiş, patolojik şekilde yorumlanmış ve antinormatif ve antisosyal olarak görülmüştür. Sürekli gülücükler saçan uyumlu bir kadın yerine eşitsizliğe karşı çıkan ve bunu öfkeyle belirten bir kadınsanız yaşadığınız döneme göre kendinizi ya tırmarhanede gözetim altında, izniniz olmadan üzerinizde denenen ilaç ve medikal prosedürlerle pasifize edilmiş bir halde bulursunuz, ya Hillary Clinton gibi Trump'ın ona başkanlık seçiminde hitap ettiği "öfkeli kadın" cadaloz betimlemesiyle medyada baş haber olursunuz, ya da Las Tesis etkinliklerinde olduğu gibi kadınlara yönelik şiddeti sokakta protesto ederken gözaltına alınırsınız.

Öfke bizlere değişimin gerektiğini gösterir ve tarihsel olara analiz edildiğinde toplumsal değişim ve dönüşümlerde çok önemli rol oynamaktadır ancak kadın ve erkek öfkesi hem farklıdır hem de tam anlamıyla toplumsal cinsiyet kalıplarının bir yansımasıdır. Sosyal olarak inşa edilen toplumsal cinsiyet kalıplarına göre öfke erillik ile ilişkilendirilir–erkeklerin ağlamaları, korkmaları, üzülmeleri teşvik edilmezken, öfkeli davranışlar erkekliğin bir yansıması olarak görülür. Kısacası, erkeklerde öfke normal, kadınlarda ise bir hastalık olarak algılanır. Bağırarak konuşan erkek spikerler, sahada şiddet uygulayan sporcular, toplum içinde başkasına zarar veren davranışlarda bulunan erkekler affedilirken, kadınlar ise toplum tarafından yargılanır ve dışlanır. Çoğu zaman bir kadını öldüren bir erkeğe tahrik indirim uygulanırken, neden şiddet gördüğü partnerini öldürülen kadınlara aynı şekilde bu indirimler uygulanmamaktadır? Belki de kadınların öfkesinin toplumun dengelerini ve eril yapısını bozabileceği için...

Son bir kaç yıldır kadınların öfkesi ile ilgili Rebecca Traister, Soraya Chemaly ve Brittney Cooper gibi yazarlar farklı çalışmalar yayınladılar. Soraya Chemaly "Kadın Öfkesinin Gücü" kitabında kadınların öfkesinin yaşadıkları eşitsizliklere çözümün aktif bir parçası olduğunu iddia etmekte.

Kadın öfkesi neyi mi değiştirmiş? Çok uzun bir liste hazırlayabilirim ama kısa bir özet gerekirse: okula gitmeleri yasak olan kadınlara eğitim hakkının tanınması, çocuklar üzerinde annelerin velayet hakkı, eşit miras hakkı, seçme ve seçilme hakkı, eşit iş için eşit ücret, kadına yönelik şiddetin suç sayılması, devletlerin kadınlara yönelik şiddette uluslararası sözleşmelerle birlikte taraf haline gelmesi, cinsel tacizin bir toplumsal cinsiyet sorunu olduğu ve mağdurun değil failin utanması gerektiği, koca dayağının cennet çıkmadığını ve karısına şiddet uygulayan erkeklerin cezalandırılmasını hep öfkeli kadınlar sağladı.

Öfkeliyiz, sokaklardayız, direnişteyiz ve eşitlik ve adalet sağlanmadan bir yere gitmiyoruz.

#LasTesis Dünyayı Neden Salladı?

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

"Peşindeki Tecavüzcü"

Gözleri siyah bantlarla kapalı. Üzerlerinde siyah giysiler var. Şili'de metro ücretlerine yapılan zamla başlayan ve ardından genel bir isyana dönüşen protestolar sırasında sokağa çıktılar ve ilk olarak 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Gününde "**tecavüzcü sensin**" diye haykırdılar. O zaman sayıları on binleri falan bulmuyordu. **Valparaiso** merkezli, **Lea Cáceres, Paula Cometa, Sibila Sotomayor** ve **Dafne Valdés**'den oluşan feminist kollektif **Las Tesis**'in başlattığı küçük bir protestoydu sadece. Las Tesis üyeleri giydikleri siyah tişörtler, kırmızı tulumlar ve bileklerine bağladıkları "**AbortoLegalYa!**" (YasalKürtajHemen) yazılı eşarplarla, kalabalığın en önünde okudular o kurşun gibi ağır metni. Ancak protesto öylesine dikkat çekici, öylesine etkili, öylesine vurucu ve öylesine haklıydı ki; bir anda Şili'deki tüm protestoların önüne geçiverdi.

Kısa sürede Las Tesis'in düdüklü, danslı, agresif ve ithamkar protestosuna dair videolar sosyal medya üzerinde viral oldu. Ondan sonrası çorap söküğü gibi geldi elbette. Başta **Valparaiso** olmak üzere Şili'nin bütün şehirlerini, "tecavüzcü sensin" diyen kadınlar titretiyordu. Ama en vurucusu kuşkusuz başkent **Santiago**'daki **Ulusal Stadyum**'un dışında toplanan 10 bin kadının protestosuydu. O Ulusal Stadyum ki, 1973 Şili Darbesinin en büyük işkencehanelerinden biriydi. **Victor Jara**'nın ellerinin kırıldığı, nice devrimcilerin kitleler halinde işkenceye alındığı, o namlı stadyumdu orası. Şiddeti, işkenceyi, tecavüzü sembolize ediyordu Şili'nin hafızasında.

Ardından protestolar **Meksika**'ya, **Arjantin**'e, **Kolombiya**'ya, **Peru**'ya, **Fransa**'ya, **İspanya**'ya, **Birleşik Krallık**'a, **Hindistan**'a ve hatta **Türkiye**'ye kadar yayıldı. Türkiye'de **İstanbul**'dan **Kaz Dağları**'na kadar uzandı protestolar.

Ama Türkiye farkını ortaya koymak zorundaydı elbette. Ve koydu da. Dünyada bir ilk olarak, "Tecavüzcü Sensin" protestocuları gözaltına alındılar. Kadınlar, ite kaka polis otola-

Ve bana kalırsa bu protesto uzun yıllar boyunca feminist direnişin repertuarındaki yerini korumaya devam edecektir.

Evet bu protesto tecavüzle ilgili. Ama çok daha derin, çok daha planlı ve çok daha kapsamlı bir tecavüzle...

rına bindirilirken, **Süleyman Soylu** gazetecilere mektup yazıp yanlışları düzeltiyor ve "**her şeyi bırakıp gazeteci olmak**" istediğinden dem vuruyordu.
Gelen tepkiler üzerine kadınlar salıverildi, lakin olan olmuştu. Ardından bir ilk daha yaşandı ve Las Tesis'in o müthiş metni bir de **TBMM**'de yankılandı. Kadın milletvekilleri "**asla yanlız yürümeyeceksin!**" diye diye TBMM sıralarını dövüyordu. Açıkçası benim bile gözlerim dolmuş, tüylerim diken diken olmuştu. Ne de olsa milletvekillerini her gün halkın nabzını tutarken görmüyorduk.
Neticede, öyle ya da böyle, Las Tesis'in o kudretli metni, Türkiye'de büyük karşılık buldu. Zira Türkiye, kadına karşı şiddetin roket hızıyla tırmandığı bir ülke olarak, kadın katliamı ve sistemli yokoluşla cebelleşip durmakta. Bu yokoluşa kulaklarını tıkamış politikacılar ve medya da cabası... Dolayısıyla Las Tesis'in Türkiye'de bu kadar yankı uyandırması çok da büyük bir sürpriz değil. Protestoya katılan kadınların gözaltına alındığı tek ülke olması bile pekçok şey anlatıyor aslında.
Türkiye, Şili'den sonra Las Tesis protestolarının en çok yapıldığı ülkelerden biri. Ve bana kalırsa bu protesto uzun yıllar boyunca feminist direnişin repertuarındaki yerini korumaya devam edecektir. Çünkü aradaki yüzlerce kilometreye aldırmadan, kader benzer ağlar örmüş, örmekte, örüyor Şili'de ve Türkiye'de. Neden mi? Gelin bir bakalım...

Las Tesis ve Şili'de Şiddetin 37 Yılı

Başlıkta da sormuştum ya, Las Tesis dünyayı neden salladı? Çünkü Las Tesis, dünyanın seçimle başa gelen ilk sosyalist lideri **Salvador Allende** iktidardan indirilebilsin ve onu yaratan, onu iktidara getiren hareket yok edilebilsin diye, askeri darbeye maruz bırakılmış, 17 yıl **Pinochet**'nin cunta diktatörlüğünde ezilmiş, ardından da hoyrat ve yıkıcı neo-liberal politikalarla bel kemiği iyiden iyiye bükülmüş bir ülkenin sistematik şiddet atmosferinde var olma mücadelesi veren kadınların kurduğu bir kollektif olarak haykırdı "**El violador eres tu!**" (Tecavüzcü sensin!) diye.
Ama bilinmeli ki, bu çığlık kaynağını ne sadece cinsel özgürlükten alıyor, ne de bu protesto sadece tecavüzle ilgili. Ya da şöyle söylemeliyim; evet bu protesto tecavüzle ilgili. Ama çok daha derin, çok daha planlı ve çok daha kapsamlı bir tecavüzle...
Şili'de kadınlara karşı işlenen suçlar, politik bir manevra olarak, kadınları yıldırmak ve ellerinde tuttukları gücü ellerinden almak için, cunta tarafından

sistemli olarak başlatılmıştı. 1973 darbesinde ve sonrasındaki cunta döneminde, cuntacılar tarafından kadınlara karşı işlenen en büyük suçun tecavüz olduğu artık bir sır değil.
Kürtajın kanunen yasak olduğu bir ülkede, kadınlara karşı kullanılan en büyük silah tecavüz ve onları tecavüz bebeklerini doğurmaya mecbur bırakmaktı. Hatta bu dönemde şu anda dillendirmek istemediğim öylesine akıl almaz cinsel suçlar ve cinsel işkenceler uygulandı ki; bir nesil kadın ve onların

kızları, deyim yerindeyse, hadım edildiler! Cinsel ve bireysel kimlikleri örselendi, iğdiş edildi. Hasar bırakmadan, sakat bırakıldılar. Las Tesis, o kadınların yaralarıyla dünya gelen bir kuşağın çığlığını temsil ediyor işte. Fransız şair **Joe Bousquet**'nin sözleri buraya cuk diye oturuyor: "**Yaralarım benden önce de vardı, ben onları bedenimde taşımak için doğmuşum.**"

Bir nesil cunta eliyle dikta edilen ve uygulanan tecavüzü korku, utanç ve sessizlikle derilerinin altına gömdüler. Şili halkı karanlığa o kadar uzun süre bakmıştı ki, karanlık da onlara baktı. Şiddet, sıradanlaştı. Acılar kronikleşti ve kadın suçları, normalleşti.

Lakin artık o kadınların büyüttüğü kız çocukları o yaraları iyileştirmek istiyorlar. Cuntayla başlayan ve ardından kadına karşı şiddet söz konusu olduğunda Şili'yi Latin Amerika ülkeleri arasında üst sıralara taşıyan bu mentalite ile mücadele etmek istiyorlar. Çünkü bugün artık biliyorlar ki, tecavüzcü onlar! Suç bizde değil! Her neredeysek ve ne giydiysek, suç bizde değil. Tecavüzcü sensin!

Çünkü kadına karşı şiddet hiçbir zaman sadece kültürel ya da toplumsal değildir. Hiçbir tecavüz bireysel ya da münferit değildir. Kadına karşı işlenen suçlar her zaman politiktir. Dinle ya da töreyle, kültürle ya da genel ahlakla terbiye edilmeye çalışılan da kadın bedeni değil, kadın kimliğidir.

Onun için gece yarısı bir otobüste seyahat ederken, ne giydiğinizin önemi yoktur. Onun için erken boşaldığı için tecavüzcünün cezasından indirime gider mahkemeler ve onun için **Şule Çet** davası bir türlü karara bağlanamaz. Çünkü Şile'de ya da Türkiye'de, Hindistan'da ya da Arjantin'de kadınları ezmek isteyenler farklı ama suç ortaktır. O yüzden suç bizde değil! O yüzden tecavüzcü onlar!

"çarpı sanatı"

fatima yıldız erkan
fatimayildizerkan@gmail.com
@fatimayildiz

Ergenlik yıllarımda annemin bu ve benzeri el işleriyle oyalanmasına aşırı sinirlenir, tüm bunların ne kadar gereksiz ve amaçsız olduğundan bahseder, tüm zamanını televizyon karşısında bunlara harcamasına kızardım.

Kendi meraklarımı, ilgi alanlarımı, okuduğum kitapları bunlardan daha kıymetli görüyordum büyük ihtimalle.

Zaman geçtikçe, farklı şeylere emek verip emek verdiğim çok az şeyin müspet bir sonuca ulaştığına acı tecrübeler ile şahit oldukça dantellere, kanaviçelere, hatta ve hatta bir dönem evlerimizi işgal eden boncuklu makromelere saygım arttı.

başarısızlık!
işsizlik!
kaygı!

Sonuç olarak annem hayatının mühim bir dönemini el işlerine harcadı ve ortaya böyle muhteşem şeyler çıktı. Emeği ile ortaya çıkardığı her şeyi eline aldı, başkalarına gösterdi, birilerine hediye edip onları sevindirdi. İp ve iğne ile hayatlara değdi, bitirdiği her eserin karşısına geçip seyretme zevkine ulaştı.

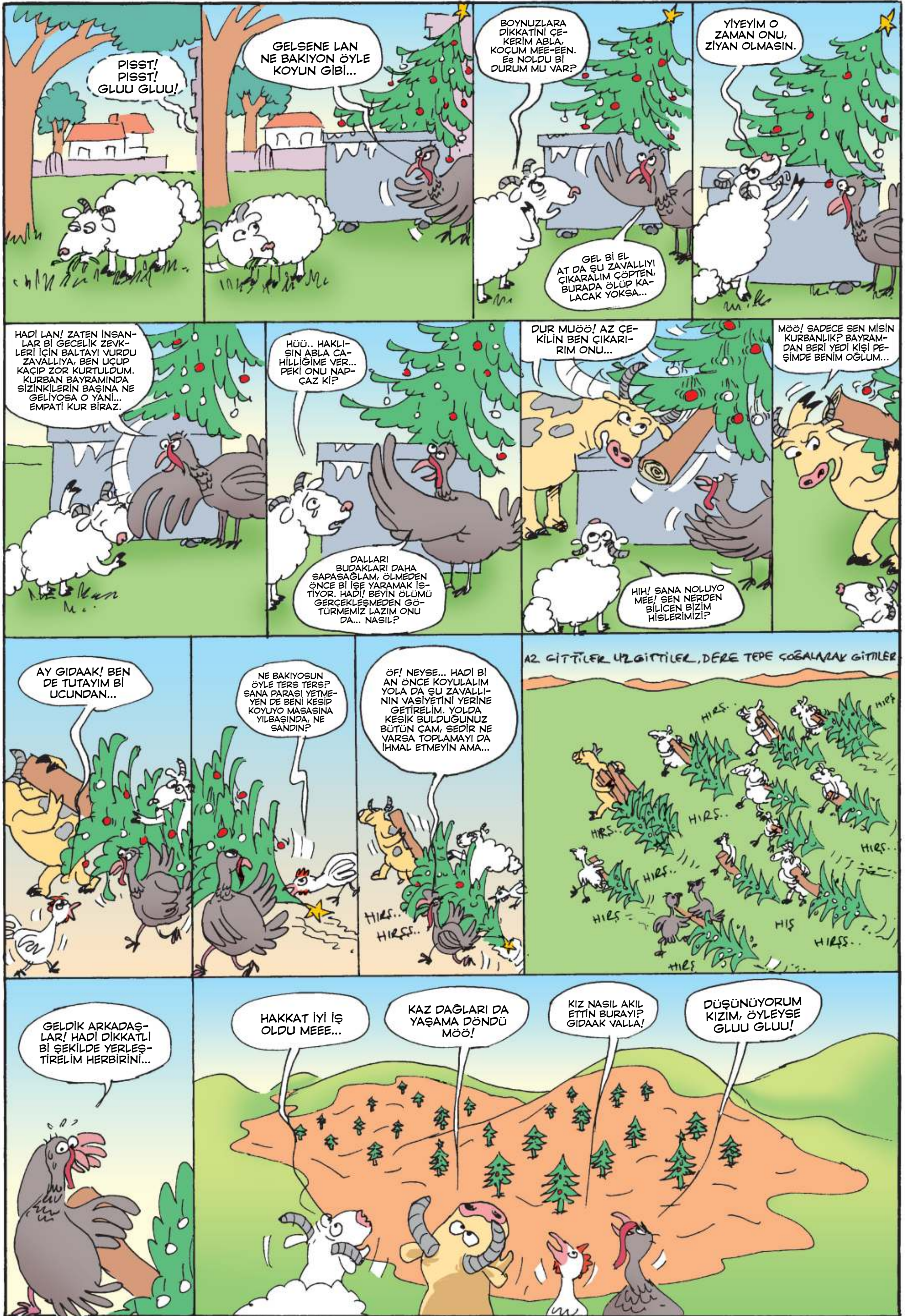

Ben ve benim dahil olduğum kocaman bir nesil ise bize o kadar da mutluluk vermeyen soyut kavramların arasında savrulup durduk. Sonuca baktığımda ise tüm yaşam enerjimi, tüm kabiliyetimi kullanarak yapacağım hiçbir şeyin bu masa örtüsü kadar güzel olamayacağı hissine kapılıyorum.

Haksız olabilirim ama haklı da olabilirim. İşin kötüsü haklı olmak da istemiyorum haksız olmak da.. :)

EZİLENLER BİRLEŞİN!

RUHLARI YARALI KADINLAR

Düşlerimin ardından Pakistan'a gittim…

Yaşar Seyman

yasarseyman@gmail.com

Ankara, 23 Aralık 2019

Amerikalı yazar Paul Auster şöyle diyor: " Düşlerinin peşinden koş, bir gün mutlaka yorulacaklardır..." Gerçekten artık Pakistan düşlerim yorulmuştu. Benazir kitabı dört yıl olmuş, üç dilli tanıtım toplantısına gidiyordum. Çok heyecanlıydım. Yazar ve yayıncı Farrukh Sohail Goindi her şeyi kusursuz hazırlasa da içim içime sığmıyordu.

Düşlerimin ardından Pakistan'a giderken; dostum bulutlar oldu. İstanbul'dan Batum'a kadar kıyıya kurulan şehirlerdeki tanıdıklara iyi dileklerimi bulutların üstüne bıraktım. Bir de kırmızı gül…

Gün dönmüş gece yarılanmış uykuya dalmışım. Uyanır uyanmaz bulutlara günaydın dedim, uçağa yayılan kahve kokusu ile düşlerinin ardından gidenlerin korkusuzluğunu bir kez daha yüreğimde duyumsayarak Pakistan ülkesine yürüdüm...

Kitap tanıtım toplantısına kadar inanılmaz heyecanlıydım.

Salona girip insan sıcaklığı ile karşılaşınca heyecanım yerini sevince bıraktı. Dışarda yağmur, salonda konuşanların sözcükleri damla damla yüreğime aktı. Bir düşün gerçekleşmesi yalnızlığımı çoğalttı. Yüreğimde yeni düşlerin çiçekleri açtı. Zihnim tazelendi. Düş kurmaktan vazgeçmemenin önemini bir kez daha kavradım. Artık her seslenişte düş kurun, düşlerinize inanın ve gerçekleştirme mücadelesi verin. Küçük bir adım da olsa izi kalır diyeceğim. Bu yolculukta bulutların yol arkadaşlığına şükranlarım büyüktü.

Bir Tanıklık…

THY pilotu anons etti. Değerli yolcularımız, İslamabad 'Benazir Bhutto Havaalanı'na indik. Ne güzel rastlantı diye çok sevindim. Pasaport kontrolden geçip bagajımı aldım çıkışta bir de baktım ki "İslamabad Airport" diye yazmaz mı? Pilotun yaşanmışlıktan zihinlere kazınan anons sevinci kursağımda kaldı. Üzüldüm. Öğlenden sonraki kitap tanıtım töreninde Benazir Bhutto'nun oğlu, Pakistan Halk Partisi Lideri Bilawal Bhutto Zardari konuşmasında; " Annemin ismini İslamabad Havaalanından sildiler. Ne yapsalar da annemi silmeye güçleri yetmeyecek, o halkının gönlünde yaşıyor ve yaşayacaktır."

Bu benzer tanıklığı sizlerle paylaşmak istedim.

Pakistan'da ikinci günüm. Mimar, Ankara belediye başkanlarından Vedat Dalokay'ın projesini çizdiği Faisal Camini gezerken, büyülendim. Pakistan uluslararası arenada kendini bu caminin fotoğrafı ile tanıtıyor.

Oysa bu proje ülkemizde beğenilmemişti. Zülfikar Ali Bhutto'nun başbakanlığı sırasında açtığı "Yazarlar Akademisi ve Yazarlar Evi'nden çok etkilendim. Toplantı salonları ve konuk eviyle yazarlara kucak açan bir akademi olması edebiyat dünyası adına çok sevindiriciydi.

Yazarlar Akademisi sonrası özgün bir Pakistan köyüne konuk olduk. Her şeyiyle doğal olan bu köyde öğlen yemeği yedik. Konukseverlikleri hemen her ortamda çok etkileyiciydi. Yemekteki konu havaalanın ve otel arasında Pakistan müziği isteğimi şoför Yunus, Ayaz ve Misbah, Farrukh Bey ve eşi Rima'ya ballandıra ballandıra anlattılar.

Akşamüzeri İslamabad'da çok büyük bir kitap evine gittik. Giriş katında çeşitli dillerde daha çok İngilizce kitaplar gezintimizi tamamlayınca burada onlarca yazılan Benazir Bhutto kitabı arasında Selin Bucak'ın İngilizce 'ye çevirdiği Benazir raflardaki yerini çoktan almıştı. Çok heyecanlandım.

Kitabevinin ikinci katı tamamen Urdu dilindeki kitaplarla doluydu. Benazir'in Urducaya çevrilen kitabı ile bu katta buluştuk. Çıkışta aldığımız günlük gazetelerde bir önceki gün yapılan Benazir kitabının tanıtım toplantısına oldukça geniş yer verilmişti.

Pakistan'da üçüncü günüm; sokaklarda kadınlar yok. Olsa da yüzlerinde tebessümü yasaklamış sert bir ifade erkekleri ile dolaşıyorlar. Birkaç Pakistan olduğunu görünce, Benazir Bhutto'nun mücadelesi daha da anlam kazanıyor.

Mitingleri insan deniz kadın Benzersiz Benazir'in öldürüldüğü Ravalpindi'ye gidiyoruz. Yol boyu bir sessizlik oluşuyor. Sadece trafikteki inanılmaz keşmekeşi konuşuyoruz. Rima Hanım, Lahore daha da kötü demez mi? Gördüğümüz trafiğin daha kötüsünü düşleyemiyordum ki aklıma Hindistan'da gördüğüm trafik geldi.

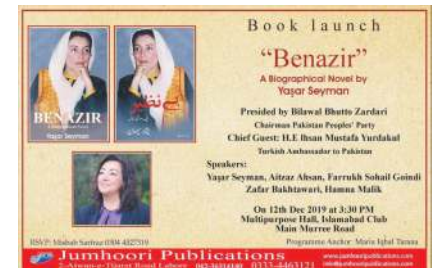
Son Selam…

Benazir Bhutto'nun öldürüldüğü yere gitmeden Zülfikar Ali Bhutto'nun idam edildiği cezaevi de yıkılmış, Ziya Ül Hak döneminde park yapılmıştı. Farrukh Bey, sevdiği iki liderin de idam edildiği ve öldürüldüğü şehre ölüm şehri diyordu. Benazir'in öldürüldüğü alana da park yapılmıştı. Son selam verdiği anıttaki kocaman fotoğrafının olduğu sütunun önüne taze gül yaprakları dökülmüştü.

27 Aralık ölüm yıldönümünde Benazir Bhutto'yu saygıyla anıyorum.

Benazir Bhutto'nun oğlu Pakistan'ın en genç lideri ve milletvekili olarak kitabın tanıtımında şunu söyledi***: "Annemi çok iyi anlatmanızın ve yazmanızın altında sizin de siyasetçi kimliğiniz ve kadın duyarlığınız yatıyor."***

Böylesi suikastlarla, terörle, şiddetle öldürülen ülkelerdeki tüm kadınların ruhları yaralıdır. Ruhları yaralı kadınlar ülkesinde ve ülkemizde yeniden umut çiçekleri açtırmanın mücadelesini siyaset üstü etkinliklerle vermeliyiz…

Darı

feyhan güver

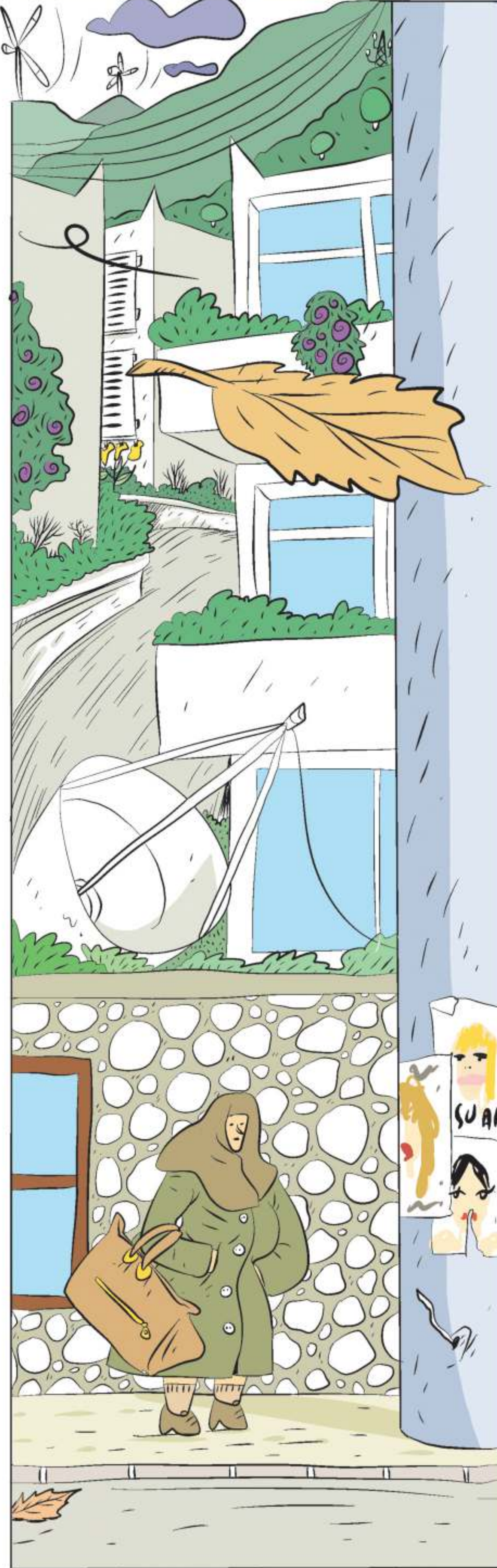

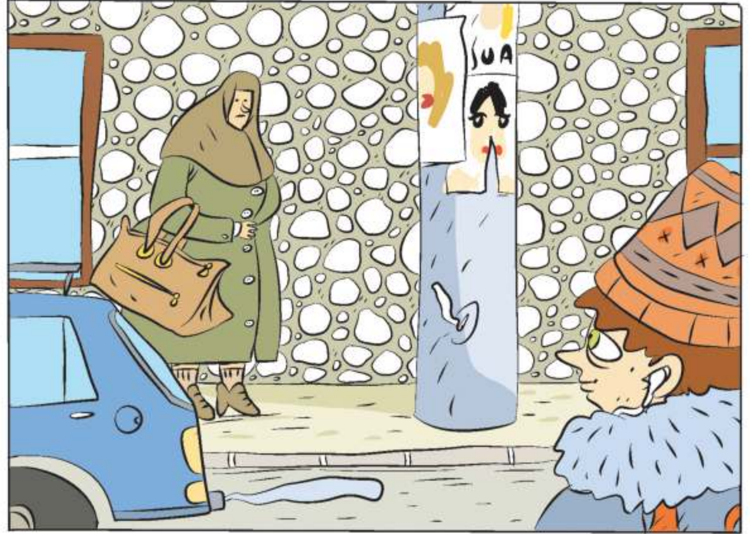
EDİLGEN

"DİREKTEN DURAK"

BETÜL YILMAZ

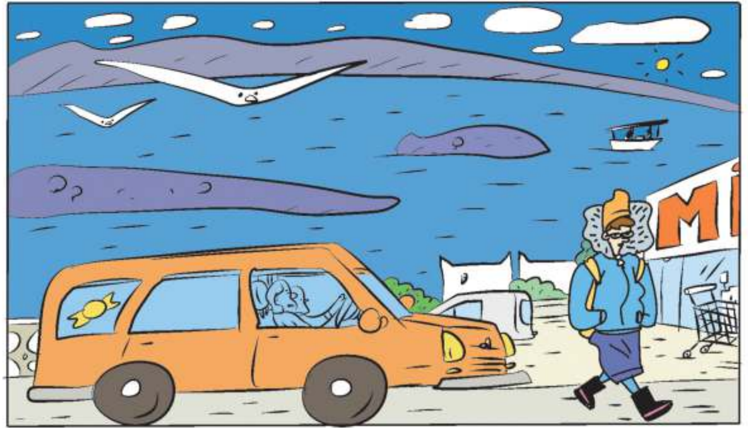

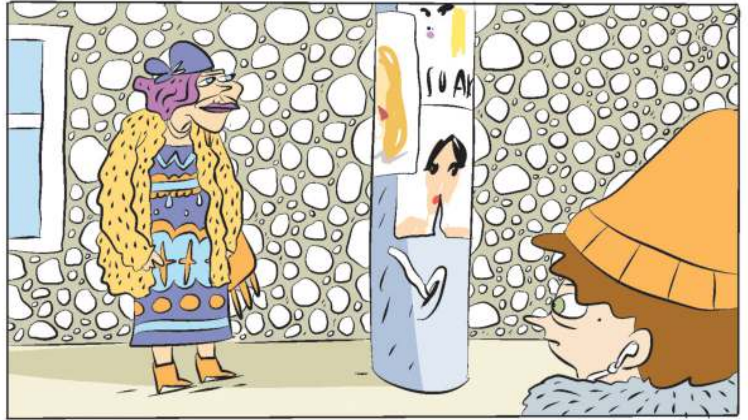

BAŞKA ZAMAN AYNI YER...

SU AK

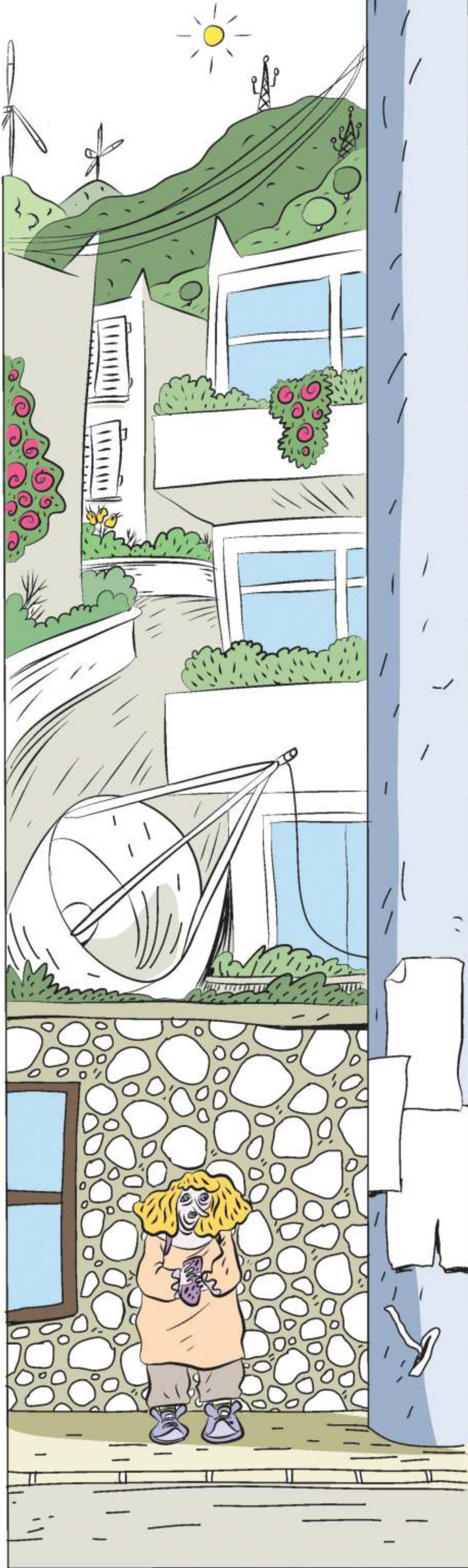

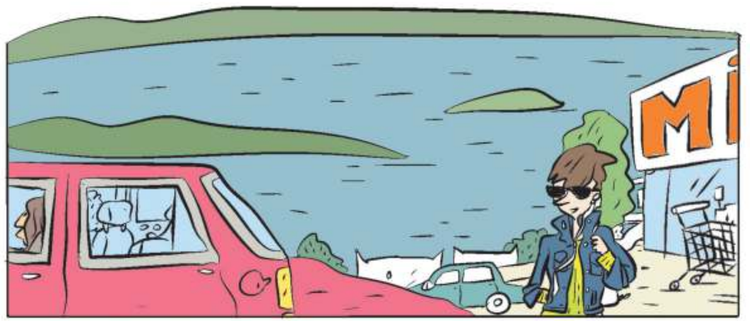

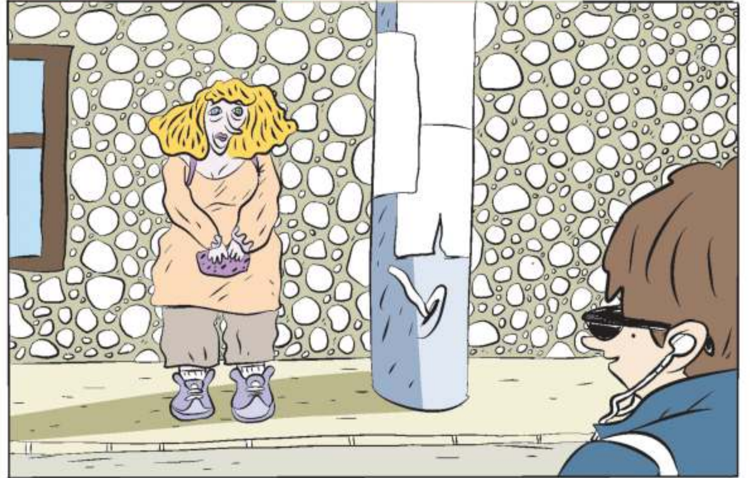

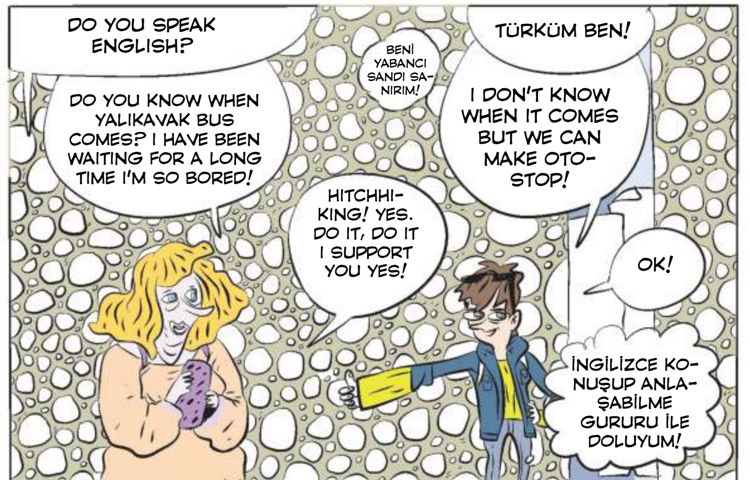

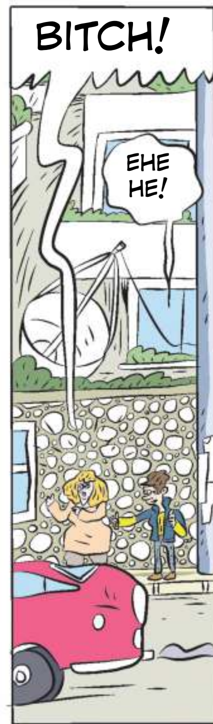

BİR SÜRE SONRA AYNI YER...

DO YOU SPEAK ENGLISH?
DO YOU KNOW WHEN YALIKAVAK BUS COMES? I HAVE BEEN WAITING FOR A LONG TIME I'M SO BORED!
BENİ YABANCI SANDI SA-NIRIM!
TÜRKÜM BEN!
I DON'T KNOW WHEN IT COMES BUT WE CAN MAKE OTO-STOP!
HITCHHI-KING! YES. DO IT, DO IT I SUPPORT YOU YES!
OK!
İNGİLİZCE KO-NUŞUP ANLA-ŞABİLME GURURU İLE DOLUYUM!

BITCH!
EHE HE!

MERHABA, NASILSINIZ? BİZ DE UZUN SÜRE-DİR BEKLİYORUZ DOLMUŞ GELMİYO, KİMSE DURMUYO, ÇOK TEŞEKKÜRLER BİZİ ALDINIZ!
NE DEMEK, BAYAN KİM, YABANCI MI, MAMA MI? EVLİ MİSİNİZ SİZ, BURDA MI YAŞIYOR-SUNUZ?
KENDİSİ KOMŞUM OLUYOR, BEN DE EVLİYİM! ÇOK EVLİ BARKLIYIM İŞTE NAPICAN! EHEH...
ALAAAH! ÜLKEMİZDE TURİSTE TECA-VÜZ DAHA ÇOK OLUYO! YAVŞAK GİBİ DE TİPİ VAR!
MERAK EDENLERE; SAĞ SALİM VARDIK :) (SON)

EX'TEN PAPARAZZİYE TANELER

Raziye İçoğlu

raziyeicoglu@gmail.com

Hiç kimseden akıl alamayacak kadar **EX** görmüşlüğümüz vardır.

Hiçbir **EX**'im yokmuş gibi yada varsa da bir önemi yokmuş gibi hissediyorum.

EX Sevgi Neydi? Aynı tavana bakıp başka başka boş hayaller kurmak mıydı?..

EX'lerden kaçabileceğimiz tek yer, ecelimizle öleceğimiz yerdir..

EX'ler ile karşılıklı olan hisler, hep kötü duygular…

Yaşadığım ve yaşatılan bütün **EX** anlamsızlıklara yüklediğim tek anlam; **"neden bu kadar anlamsız Acaba?"**

Aslında her **EX**, sosyal medya arkadaş listenizde potansiyel bir engelli adayıdır.

EX'ten boşanmayı düşünmeye başlamak başarmanın yarısı, boşanabilmek ise başarmanın tamamıdır…

"Aldatma falan yok, bu ilişki zaten bitmişmiş, kolay bitsin diye öyle diyorlar, senden ayırmak istiyorlar" dedi **EX** elti.. Aldatmalı aldatma stilinde ifade de bile ailecek aldatıyorlardı …

Evlensel meselelerde moda, kişinin kendine yapışan değil, yakışan **EX**'i seçmesidir…

Kendi **EX** ilişkin dışında her ilişkide karşı cinsi haklı bulursun. Sanki sadece senin karşına o cinsin kötüsü çıkmış sanırsın..

"Çok kötü kocalar var anne, karılarının üzerinde sigara söndürüp şiddet uygulayan, sizler çok iyisiniz, ben çok memnunum" diye **EX** elti hep koca anasının kendisine kendilerini övüyordu.. Kocası öldüğünde vaktinde sıfatlarına karşı övdüğü **EX'giller**, maaile mal için mahkemelerde süründürdü **EX** eltiyi… Yani ana fikir, koca şiddetinin nereden geleceğini, yönünü, kaynana derinliğini, büyüklüğünü hiç kestiremezsiniz.

"Sence bu evlilik, bu ilişki normal mi?" diyordu **EX**. Normal neydi Acaba? Biz ayrı normallerin insanlarıydık…

EX bir olay, biten yılın 365 gün 6 saatinin son dakikasında bile olsa, 1 Ocak gelmişse bence üzerinden bir yıl geçmiş demektir…

PAPARAZZİYE LİNK …

Ev Babaları …

Yıllarca Güneri Abim; **"madem ki bu babalar kitap yerine takvim okuyor, o zaman kitabı takvim şeklinde basacaksın, orada yazanları okumak zorunda kalacak"** dedi. **"Çiz bunu , çiz nolur, çiz hemen"** dedim. Birileri de farklı düşünmüş ki, kitap şeklinde takvim basılmış. Lâkin babam onun kapağını açmadı. Yine **"takvim dalı"** dediği kopartmalı takvimi, her gün güneş batımında kopartarak okuma alışkanlığını sürdürüyor..

Ekran Tepik …

Dünyada insan cinsinden, bütün yarışmalarda, magazinlerde, şovlarda binlerce, bitemeyen bir kaynana gelin potansiyeli var… Bir de

bu daha sadece ekranlarda görünen tarafı…

Evine reyting ölçüm cihazı takılacak en son kişi ve anti reyting cihazı takılacak yegâne izleyici kişiyim. Ne izlesem en fazla 5-6 bölüm sonra apar topar

final yaptırılarak ekranlardan kaldırılıyor.

İnsan Tepik …

Bazı insanlar yansız, bazı insanlar yalnız …

Depresyondan çıkmışım yorgunum hancı, şuraya bir yatak ser çok hızlı….

Kendin atlama, bunalımını atlat…

Geç kalınmış teşhisten tedavisi mümkün olamayan bir ince hastalığın 3'üncü., 4'üncü Evresi gibi Fakirliğin 3'üncü Evresinde olup fakirliğimizi bilememekteyiz.

Zam Tepik …

Elektrik sayaç okunduğu gün bir sonraki okunmasına kadar başta Ketıl olmak üzere, elektrikli eşyalar ile arama mesafe koyuyorum. Ve hatta yarım ay evden gidiyorum. Fakat yine bir sonraki fatura aynıdan daha da fazla geliyor. Annemin de **"zamlar o arayı kapatır, sen zamları yenemezsin kızım"** dediği gibi zamların hızını yakalayamıyorum.

Dünya Tepik …

Bu hayattan göçtükten sonra ardımızdan söylenecek birkaç cümleyi bile, yaşıyorken seçemiyoruz. Kim seni nasıl tanımışsa öyle anlatıyor. Kimseye bir şeyler anlatmaya çabalamanın hiçbir anlamı yok yani…

Devamı arkada

Artık **"iyi günler"** değil, **"iyi anlar"** dilemek … Anı kaçırmamak, anı yakalamak ve herşey bir **an meselesi**…

Eğer bir saray sahibi isen, simitten de olsa Saraylarda yaşamak, Sarayları yaşatmak istersin…

"O olay kapandı" denmesi bile simitte hissettiğim şaibeyi silemedi. Artık eski bir simit yiyicisiyim. Saraylı simitten gelecek bir dirhem kiloya yer yok bünyemde.

YETMEZ AMA, YÂD OLUNA

Aahh! Çok Erken Elveda … Ve artık öyle yada böyle sanki bu dünyada yokuz, öbür dünyada daha da çokuz…

Sonsuz olmadığımızı bilirken, bize biçilen kendi sonsuzluğumuza kadar birlikte zaman geçireceğimiz canlarımıza doyamıyoruz… Tıpkı onun başkaları giderken "çok erken oldu bee" dediği gibi..

"Bak, 1 saate beni uyandırın", Sabahlamalı dergi çalışma geceleri, abur cuburlarımızı paylaşmak, uyutmayan kahveler, can açıcı çaylar ki, aileden daha aile demektir.

Dergiye göre sayfa tasarımında, satırları mausla sürüklerken, hafif tebessümlerinden ön kritiği aldığım, tüyolar kaptığım, her görüşte ve tanıdığım için hep çok memnun olduğum, üstadlardan, okul dışı eğitmenlerimden biri daha bu dünyadan geçti, gitti. Tanzer Ercanpolat'ı bütün herkes kaybetti.

Bazen insanı zatenler rahatlatır ya, bu gidişte hiç zaten yoktu. Nasıl bir akıbeti hak ettiğimizi bilmeden süregiden bir dolu gereksiz yaşamın içindeki, gerekli bir yaşam, ömrünü bitirmiş olamazdı!…

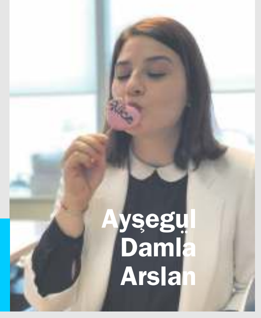
Barışık olunamayacak insanlarla bile barışık, Bilgiyi de, ilgiyi de çok iyi taşıyabilen, Sevgide kusur etmek istemediğim dost... İyi olmak için çaba harcamayan kendinden iyi, Duruşuyla, bütün dünyaya karşı yaşam güveni veren, Geçmişe, geleceğe takılmayan farklı bir frekans, güncel sohbetli, Hayatta "iyi ki tanımışım" diyerek ilk aranan arkadaş, Gizli merhametli, Temiz yürekli ve aynı olmayan herkesin bile aynı şeyler hissettiği Tanzer'imizle, İyi anılar ile hep birlikte var olacağız…

Yeni mekânlar keşfettiğinde paylaştığı gibi, değiştirdiği öbür hayatta bulduğu sonsuz mekânda buluşmak üzere…

NOEL ANNE NE GETİRDİN?

Ayşegül vs. Damla

Birlik ve beraberliğe, sevgiye ve huzura ihtiyacımız olan şu günlerde…

Seneye görüşürüz demiş miydik? Dememiştik. Ama görüştük işte.

2020 yılının ilk sayısından herkese merhaba. Hatta kanalıma hoş geldiniz, beş gittiniz. 2019 yılının son demlerinde çok aşina olduk "kanal" kelimesine. Kelime, bir youtuberlık kelimesiyken birden tüm halkımızın diline pelesenk oldu. Umarım ağzımıza dolandığı gibi ayağımıza dolanmaz.

2019 yılı… Sana büyük ve ağır laflar hazırladım…

2019 hepimizi bir miktar üzdü, bir miktar kırdı, bir miktar sinirlendirdi. Şahsım adına, 2019 yılı bir insan evladı olsaydı ondan nefret ediyor olabilirdim. O kadar kinlendim kendisine. Çünkü içi kötü, pis, sinsi bir yıldı. Her anlamda. Çağırılmadığım partiler, davetler, kaybettiğim zamanlar var onda. Ama kaybettiğim "insanlara" üzülmüyorum mesela. Zaman çok önemli, insan değil. Zamanın anlamı, boşa geçirilmiş günlere bakınca anlaşılıyor. Bu şey gibi, bir filmi, bir kitabı sürekli ötelersiniz, "nasılsa bir gün" dersiniz, sonra okur/izlersiniz, sonra da "ben ne için bunca zamandır bekliyormuşum ki" diye serzenişte bulunursunuz. Bazen de o zaman, o zaman olmuyor. Yanlış zaman, yanlış insan. Ya da yanlış nesne. Yaş aldıkça, yıllar geçtikçe bunu çok daha iyi anlıyorsunuz. Geriye dönüp bakmak istemiyorsunuz lakin bakmak zorunda kalıyorsunuz. Pişmanlık yoksa bakın zaten, pişmanlık varsa –ki olmasın asla- o zaman çok zor oluyor. Galiba insan yaş aldığını o an hissediyor.

Üf çok "zaman" kullandım. Yeter. Her şey vaktinde güzel. Öncesi, ilerisi, berisi, gerisi yok.

KALBİMDEN KALKAR MISIN? SIKINTI VERİYORSUN DA

İnsanlara hep mutlu son yazardım. Hep, mutlu sonları olsun isterdim. Artık istemiyorum. Bu şey demek değil "herkesten nefret ediyorum, Allah alsın sizi" tam aksine, insanların hayatlarına karışmak, onları daha daha düşünmek istemiyorum. Ama olmuyor, çünkü yapamıyorum. Karışmam lazım hayata.

Şu sıralar kalbine "öküz" oturan birçok kadınla muhatap oluyorum. Olmak zorundayım, çünkü onlar benim arkadaşım. Ama o güzel kadınların kalbi besi çiftliği değil beyler. Bunu ben anlarken, ne yazık ki "öküz" diye nitelendirdiğim ve öküz gibi tatlı bir hayvana hakaret etmek zorunda kaldığım adamlar anlayamıyor. Elimde sihirli bir değnek yok, sinirli bir Damla var. Buna göre yol alıyorum, aldırıyorum. Profesyonel değilim, amatör ligde koçluk yapıyorum sanırım. Bir şekilde, birilerinin hayatına –mum ışığı bile olsa- ışık olabiliyorsam ne mutlu bana.

Çünkü 2020'de de Kız Kardeşlik kazanacak. Her daim.

KENDİME NOT (UNUTURSAM FISILDAYACAK KİMSE OLMAYABİLİR)

Dünyanın en kolay matematik sorunu çözemedim. Bilmediğimden değil, "gidiş yolun doğru, cevap da doğru ama bunlar matematik kadar gerçek değil, üzgünüm" diyeceklerini bildiğim için.

Yalnız

feyhan güver

JİNEKOLOĞA GİTMEYİ GİZLEMEK

Yol boyu beklersin, ne kadar kaldı diye saatine bakarsın, sabırsızlanırsın, gözünü yoldan ayıramazsın ama varmana çok az kala uyuyakalır da şehre giriş tabelasını göremezsin ya; umarım muasır medeniyetler seviyesine öyle az kalmıştır ki bu uykumuz ondandır. Tabelayı kaçırsak da şehre girebiliriz umarım.

Üniversite öğrencilerinden oluşan ve umut vaat eden bir grupla birlikteydim geçtiğimiz haftalarda. İçlerinden biri çok can alıcı bir soru sordu; jinekoloji sizce toplumda kabul görüyor mu? Yanıtım "evet tabii, her şeyden önce doğum aracılığıyla herkesin yolu düşüyor." olabilirdi. Yalan da değil. Ama eksik. Doğumları bu sorunun dışında bırakıp da düşününce ne kadar az insanın jinekoloğa gittiğini söylediğini bir kez daha fark ettim. Oysa dahiliye, ortopedi gibi servisler ballandıra ballandıra anlatılır. Jinekoloğa gidişlerini dost sohbetlerinde ballandırmalarına gerek yok ama gizlemek?

Jinekoloji toplumda, olması gerektiği kadar kabul görmüyor hayır. Herkes birbirine varis doktoru öneriyor ama herkes jinekoloğunun gizli kalmasını istiyor. Öyle ya jinekoloğa yalnızca kusurlu haller için gidilir(!!!) Ne idüğü belirsiz bir adamdan gebe kalınca kürtaja, kocasına bir evlat veremeyen kısırlar için dermana gidilir. Gayrısı ne lazım!

Kadının üreme kararının nasıl olağan bir hak olduğunu anlatmak için binlerce kelam edebilirim ama neden gerek olsun ki buna? Ve rutin jinekolojik muayenenin akıllara bile gelmemesinin, söylendiğinde inandırıcı bulunmamasının kalbimde açtığı o büyük yara… Ahh ayıplı jinekologların kalbindeki bu yara! Kanıyor da kanıyor. Ama "anka kuşu küllerinden, kadın hastalıkları ve doğum uzmanı yaralarından" demişler. Durduramaz bizi. Biz bildiğiniz gibi, hasta doktor gizliliğini daima esas alarak ama kimsenin sağlık haklarından ve bilincinden utanmamasını umarak, tam gaz yola devam.

Ne diyordum; muasır medeniyetler seviyesine en fazla kaç durak kalmış olabilir ki? Bizi saymayın, biz o işi hallederiz. Bu yola baş koyduk, elbet geçersiniz bizim şehirden. Işıklar içinde, aydınlanır yollar. Belki uyuyanlar olur gecenin içinde ama yine de geçilir bizim şehir kalabalık ve gelişmeye açık sohbetlerle.

Bu bir yol, baş koyduğum/uz bir yol. Ve elbet varacak o müjdelenen seviyeye, o aydınlık şehirlere.

DURUŞMA SALONLARINI MAĞAZAYA ÇEVİREN ZİHNİYETLER

Eda Pera Küçük

edaperakucuk@gmail.com

Bi' mağazalarda bi' de duruşma salonlarında indirimler kapış kapış!

Mağazalarda çula çaputa, duruşma salonlarında insan canını alanlara!

İndire indire bitmiyor. Bitiremiyorlar! Katiller korunuyor. Cezaevlerinde yer olmadığı gerekçesi öne sürülerek en değerli varlık olan insan öldürülse bile iyi hale bakılıyor.

İYİ HAL?
İNDİRİM?

* * *

Şule Çet cinayeti sanıkları Çağatay Aksu ve Berk Akand "cinayet", "nitelikli cinsel saldırı" ve "hürriyeti tahdit" suçlarından mahkûm oldular. Mahkeme Çağatay Aksu'ya cinayet suçundan ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası verdi. Ama ceza "İYİ HAL İNDİRİMİYLE" müebbet hapis cezasına çevrildi. Mahkeme nitelikli cinsel saldırı suçundan verdiği 12 yıllık cezayı da 10 yıla "İNDİRDİ".

Çağatay Aksu'ya kişiyi hürriyetinden yoksun bırakma suçundan da 2 yıl 6 ay hapis cezası verildi. Sanık Berk Akand ise "nitelikli adam öldürmeye yardım" suçundan 15 yıl hapis cezası aldı.

Ceza "İYİ HAL İNDİRİMİYLE" 12 yıl 6 aya düşürüldü.

Nitelikli cinsel saldırıya yardımdan verilen 6 yıllık hapis de "İYİ HAL İNDİRİMİYLE" 5 yıla düşürüldü. Berk Akand'a ayrıca hürriyeti yoksun kılmaktan 1 yıl 3 ay hapis cezası veren mahkeme toplamda 18 yıl 9 ay hapis cezası vermiş oldu.

* * *

Kocaeli'nin Kartepe ilçesinde, 2016 yılında 7 yaşında olan kız çocuğuna cinsel istismarda bulunduğu iddiasıyla yargılanan Hasan G., yerel mahkeme tarafından verilen 10 yıl hapis cezası sabıkasız geçmişi, cezasının geleceği etkisi üzerindeki olası etkileri değerlendirilerek 8 yıl 4 aya İNDİRİLDİ.

Yargıtay'ın kararı bozmasının ardından bölge mahkemesi de sanığın yargılama süresince göstermiş olduğu olumlu tutum ve davranışlarını dikkate alarak cezayı 6 yıl 8 aya indirince, Hasan G.'nin cezaevinde geçirdiği süre dikkate alınarak TAHLİYESİNE karar verildi.

* * *

Bursa'da görülen bir davada eşine tuzak kurup öldüren Ali Canıtez, 'tahrik' ve 'İYİ HAL' indirimiyle 16 yıl 8 ay hapis cezasına çarptırıldı. "Mahalle dedikoduyla çalkalanıyor" diye kendini savunan katil, 'ağırlaştırılmış müebbet hapis'le yargılanıyordu.

* * *

İstanbul Fatih Atatürk İmam Hatip İlköğretim Okulu'nda ücretli öğretmenlik ve Kuran kursu hocalığı yapan Seyfettin Tekin öğrencisine cinsel istismarda bulunmak suçundan ceza aldı. Tekin'in, Çağlayan'da bulunan İstanbul 9. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen davada "çocuğun nitelikli cinsel istismarı" ve "kişiyi hürriyetinden yoksun kılma" suçundan yargılandığı davanın karar duruşmasında İYİ HAL İNDİRİMİ yapılarak sanık hakkında 28 yıl 1 ay 15 gün hapis cezası verildi. Tutuksuz yargılanan sanık Seyfettin Tekin, karar sonrası tutuklanarak cezaevine gönderildi.

* * *

Davalarda iyi hal dedikleri ne mi? Hemen sayayım: Takım elbise giyilmesi, kravat takılması, güya saygılı davranılması, ellerin mahkeme huzurunda önde birleştirilmesi… Aslında pek çoğumuzun bildiği şeyler. Üstelik hemen her akşam televizyonlarda haber aralarında sıradan bir olaymış gibi bize sunulan ülkenin kanayan yarası.

İnanılır gibi değil ama; hukukun buradaki açığı katilleri cesaretlendiriyor ve şiddet körükleniyor.

İndirime girmiş ya da genellikle ucuz yolla alınan takım elbiseler, katilin çift yönlü işine yaramış oluyor. Kusura bakmayın ama; ben bu çul çaput üzerinden ve birkaç el kol hareketleriyle kakalanmaya çalışılan 'PİŞMANLIK SAFSATASI'na asla inanmıyorum. İNANMAYACAĞIM!

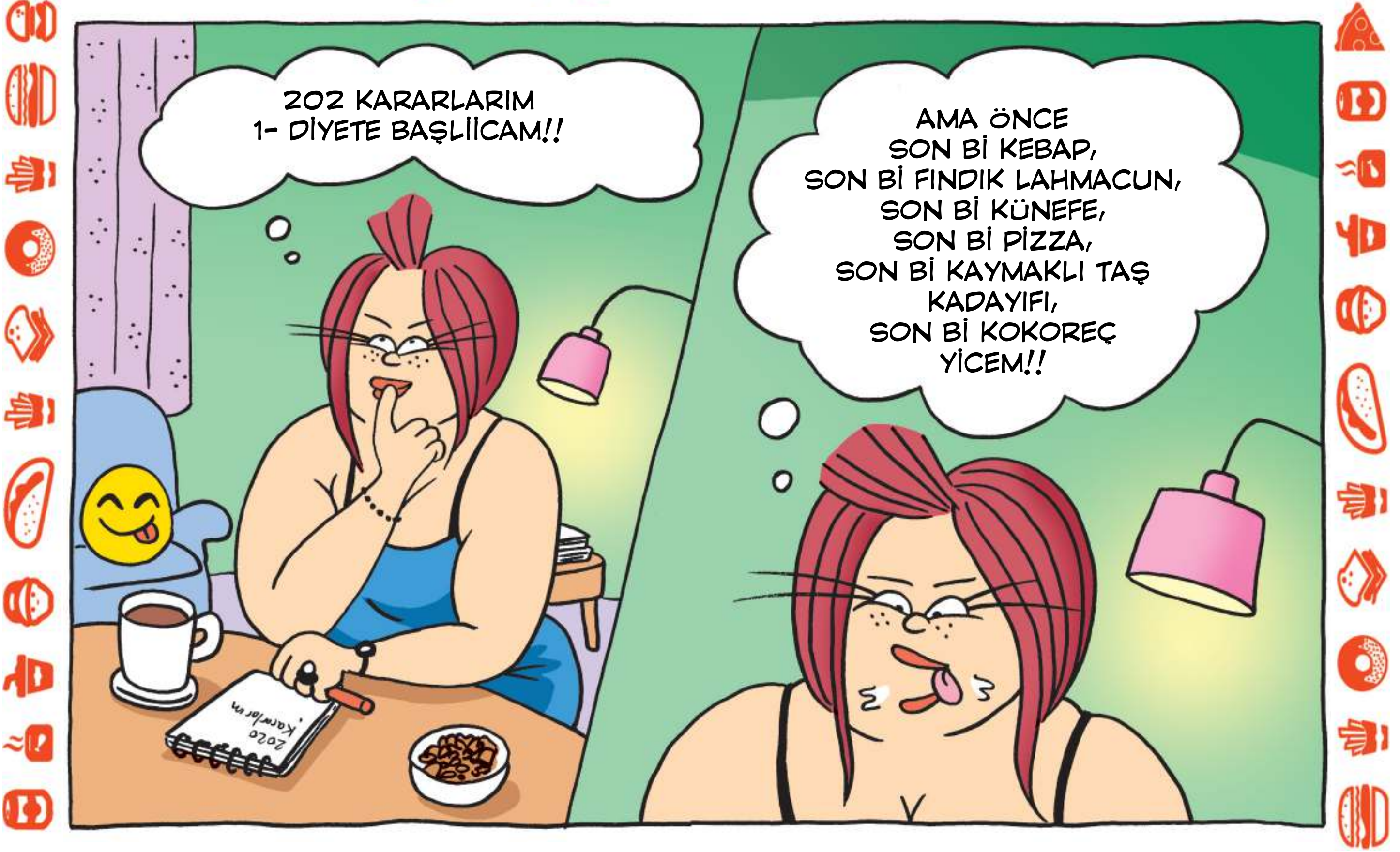
* * *

2020 ADALETİN YILI OLSUN

Değerli Okurlarım; yepyeni bir yıl, yepyeni bir 2020 başladı. Hayatta her şey oluyor. Çok acı, çok adaletsiz şeyler oluyor hem de. Ama önemli olan daima içindeki seni sen yapan şeylere sımsıkı sarılmak. Zor, yıpratıcı, uzun, ağır ve zaman zaman tehlikeli bir süreç yaşam dedikleri.

Cesaretli oluşumuz, üzülmediğimiz, ağlamadığımız anlamına gelmiyor. Bakmayın bazen korkuyoruz da çünkü hayat acımasız. İstemezdik kötü şeyleri yaşamak. Ama ben gurur duyuyorum, kendim gibi kadınlarla, insanlarla. O yüzden ADALETLİ, VİCDANLI bir yıl olsun, olacak da. İşte buna İNANIYORUM. İyi ki varsınız.

PELİN "OBUR DÜNYALI" İPEK ÖZSÜSLÜ

ARKANDAN AĞLAYACAK DEĞİLİM 2019

Katina Karanikola

Çocukken, ben ve arkadaşlarım, tek derdimiz bir an önce büyümekti. Deli hayaller kurardık… Tek amacımız oyunlarımızdaki rollerimizi bir an önce hayatta geçirmekti. Sabırsızlıkla bekledik yıllar yılı büyümeyi. Ne de uzundu yıllar o vakitler. Heyecanla yılbaşını beklerdik zira her yılbaşı amacımıza ve "özgürlüğe(!)" biraz daha yaklaşıyorduk. Zaman nasıl da değişti! Tersine döndü her şey. Büyüdükçe zamanın aşırı hızlı aktığını görüyoruz. Hayal ettiğimiz özgürlüğe hiç girmeyeyim…

İyisiyle, kötüsüyle bitti, gitti bir yıl daha, 2019, nereye gitti acaba? Asla geri gelmeyeceğini biliyoruz. Giderken yanına deneyimlerimizi, yaşanmışlarımızı aldı gitti, bir daha asla yaşayamayacaklarımızı... Onunla yaşadığımız acıları, sevinçleri götürdü. Kimilerin anne, babalarını aldı, kimilerin yavrusunu. Kimini kardeşinden ebediyen ayırdı, kimini dostu için ağlattı. Birçok insanın kalbini acı ve kederle boğdu. Birçok insanın ismi telefon rehberimizden silindi. Zaman geçiyor, denizdeki dalgalar kadar çabuk bitiyor hayatımız, geçen zaman içinde çoğu durumlarda değişiyor. Gidenlerin yerine fotoğrafları kalıyordu özlemle dokunduğumuz. Günümüzde artık fotoğraflar da kağıtta değil. Ne acayip yaratıklarız biz insanlar. Anları yaşamak yerine, hiç ölmeyecekmişiz gibi, geleceğe hayaller kurarız. Zaman tükendiğinde kaçırdıklarımızın, asla geri gelmeyeceklerin, değerlerini, geç, anlıyoruz. Yolcu indirip, bindiren tren gibi götürdükleri de oldu 2019un getirdikleri de… Yeni doğan bebekler boşlukları doldurdu birçok insana sevinç ve umut oldu…Ben şahsen giden yılla acı tatlı bir tatla veda ettim. Güle güle gitsin... Oturup iyi ve kötü anları ölçtüm, hesabını yaptım. Mutlu günlerde yaşattı ama genelde zordu. Ben yine de 2019'a müteşekkirim. Sağlığımı bana bıraktığı, giderken sevdiklerimi almadığı, beni evimden, toprağımdan sürmediği, denizin dibinden koparmadığı için…

Eskisi gitti yenisi geldi, aman da aman hoş geldi, saçlarıma az daha aklar kattı. Dünyanın her yerinde, şanına layık, sokaklarda, lüks otellerde, tavernalarda eğlencelerle karşılandı. Aynı dilekler, aynı umutlar…Geldi de, acaba diyorum, gidenden farklı mı olacak? Bir gecelik eğlencenin sonunda, sıfırdan mı başlıyoruz yenisine? Dünden hatırlanacak hiçbir şeyimiz, kabuk bağlayan, eski yaralarımız kalmadı mı? Yenisi dünyaya barış getirecek mi? Rakamlardan başka nedir değişen? Neyse, bizler yine de yeni yıl psikolojisine girerek iyimser olmak zorundayız. Zira her yeni yıl, yeni doğmuş bebek gibi, sevinçle umutlarla başlıyor. İlk günlerinde yeni hayaller, beklentiler doğuruyor. Kaçının kanatlanacağını, kaçının derin sularda batacağını sağlam yargıç olan zaman gösterecek.

Yeni yıldan ne istesem, ne arzulasam, ne dilesem! Herhalde sadece sağlık! Diğerleri gelir…Çok modası geçmiş gibi duyuluyor ama daha değerlisi yok gibi… Hadi bakalım 2020 on iki aylık yolculuğunda "İyi Yolculuklar" sana.

Zaman geçiyor, denizdeki dalgalar kadar çabuk bitiyor hayatımız, geçen zaman içinde çoğu durumlarda değişiyor. Gidenlerin yerine fotoğrafları kalıyordu özlemle dokunduğumuz. Günümüzde artık fotoğraflar da kağıtta değil.

BU SENE NASIL GEÇER?

BETÜL YILMAZ

SEN BİLİYORSUN

Bazen bunu yapa-rak zaman kaybedip

ADIM İLERLE

KIŞ UYKUSU SENİN İÇİN DEĞİL!

YAZ UYKUSU DA

BAHAR SENİN... AMA NEŞESİ

VE NEŞE SADECE BAHAR'DA DEĞİL

RİCA EDERİM

YAPAMADIKLARINA ÜZÜLEREK ZAMAN KAYBETME

TİK TAK

OTOBANDA UZUN SÜRE

AĞIZA ÇAKMA BUTONU

ÇOK BİLİYON!

YENİ BİRİ İLE TANIŞ

MERHABA SEN TATLI MISIN

MAAV MAAV

ONUN GÖZÜNDEN BAK

BALIK YER Mİ YMİŞ?

TATLI

AYNI YOLU BAMBAŞKA GÖRÜRSÜN

ONLARIN GÖZÜNDEN BAK, YER DEĞİŞTİRİP BAK!

CÜRET ET!

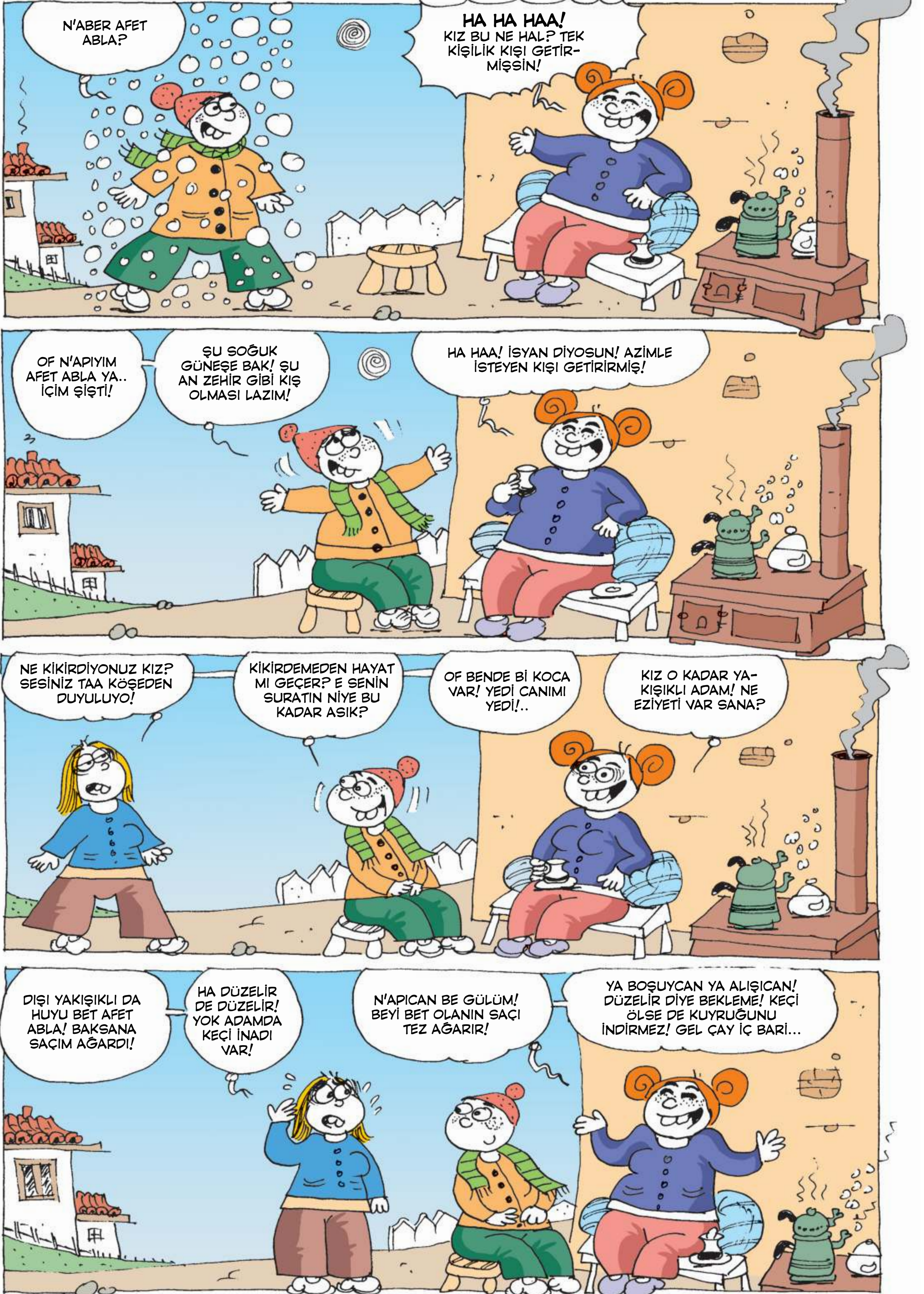
BAŞLA

DEĞİŞTİR SİSTEMİ

DAĞLARI AŞ

KENDİNİ AŞ

Yaşam Koçu Afet

ATAERKİL BİR YARGIÇ!
DIP, DIP, DIBİİİİİİİ İİİİİİİİİP !!!!!
(TÜRKİYE VERSİYON)
BETÜL YILMAZ